

Finansdepartementet
Skatte- och tullavdelningen

Den särskilda norrlandsskattenivån och vissa
statsstödskrav på elskatteområdet

Mars 2016

Innehållsförteckning

1	Lagförslag.....	5
1.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	5
1.2	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).....	14
2	Bakgrund.....	15
2.1	EU:s energiskattedirektiv och lagen om skatt på energi.....	15
2.2	EU:s statsstödsregler	16
2.2.1	Allmänt om EU:s regler om statligt stöd och dess tillämpning.....	16
2.2.2	Utvärdering, övervakning och rapportering	17
2.2.3	Offentliggörande och information	17
2.2.4	Närmare om offentliggörande av uppgifter om svenska skattestöd på webbplatsen	19
2.3	Förslag rörande energiskattens förenlighet med unionsrätten i SOU 2015:87 samt promemoria	20
2.3.1	Energiskatt på el - En översyn av det nuvarande systemet (SOU 2015:87).....	20
2.3.2	Regeringskansliets promemoria Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet	21
3	Svenska stödordningar på elskatteområdet	24
4	Stödmottagare	26
5	Statligt stöd i form av vissa skattebefrielser medges inte till företag som är i svårigheter eller som har vissa oregerade betalningskrav	27
6	Den som ansöker om avdrag eller återbetalning av skatt är skyldig att lämna uppgifter	32
7	Nedsättning av energiskatten för hushåll och företag i vissa delar av norra Sverige	36
8	Följdändring i skatteförfarandelagen	42
9	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	42
10	Konsekvensanalys.....	43
10.1	Inledning	43
10.2	Effekter för företagen	43
10.3	Effekter för hushållen och offentlig sektor.....	44
10.4	Offentligfinansiella effekter	44
10.5	Effekter för myndigheter och domstolar	45
10.6	Övriga effekter	45

11	Författningskommentar	46
11.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	46
11.2	Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	50

Promemorians huvudsakliga innehåll

Vissa fall av skattebefrielse på elskatteområdet utgör statligt stöd enligt EU-rätten. Dessa stöd omfattas av någon av de aktuella gruppundantagsförordningarna på statsstödsområdet. Det rör sig bland annat om skattebefrielse för el som förbrukas i industriell verksamhet i tillverkningsprocessen, i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamhet samt i företag i vissa kommuner i norra delarna av Sverige.

Europeiska kommissionen driver ett långsiktigt förändringsarbete som ska leda till ökad insyn, effektiv utvärdering och kontroll av hur reglerna för statligt stöd följs på nationell nivå och unionsnivå. Ett led i detta arbete är regler om ökad offentlighet och information som lagts fast i de aktuella EU-rättsakterna. Det följer även av EU-rätten att statliga stöd inte får ges till företag som är i svårigheter eller föremål för återkrav av otillåtet statsstöd.

I det nyligen remitterade betänkandet Energiskatt på el – En översyn av det nuvarande systemet (SOU 2015:87) lämnas förslag på förändringar av energibeskattningen vilket även omfattade hur vissa stödordningar inom energiskatten kan anpassas till EU-rätten. I betänkandet föreslogs bland annat att den lägre skattenivån för el som förbrukas i vissa kommuner i norra Sverige (den så kallade norrlandsskattenivån) skulle avskaffas som ett led i denna anpassning.

I denna promemoria, som i övriga delar bygger vidare på utredningens förslag, föreslås att den lägre skattenivån som gäller för förbrukning i vissa kommuner i norra delar av Sverige ska behållas, dock med vissa mindre, nödvändiga förändringar och begränsningar till följd av EU-rätten. Dessa förändringar syftar bland annat till att genomföra EU-rättens regler om offentliggörande av information om de företag som ges statligt stöd på en webbplats samt begränsningar till att inte ge stöd till företag som är i svårigheter eller föremål för återkrav av otillåtet statsstöd. Förslag lämnas också om att de sistnämnda förändringarna ska gälla även för stöd i form av lägre skattenivå vid elförbrukning i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamhet.

Förslagen föranleder ändringar i lagen (1994:1776) om skatt på energi, som föreslås träda i kraft den 1 januari 2017.

1 Lagförslag

1.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi dels att 1 kap. 11 a och 11 b §§ och 11 kap. 3, 9, 12 och 14 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 1 kap. 16 § och 11 kap. 12 a §.

*Lydelse enligt promemoria Vissa Föreslagen lydelse
statsstödskrav på bränsleskatte-
området*

1 kap.

11 a §

I fråga om energiskatt och koldioxidskatt på bränslen förstås med stödordning sådant statligt stöd enligt artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som utgörs av skattebefrielse för vart och ett av de ändamål som anges i följande bestämmelser i denna lag:

1. 6 a kap. 1 § 9 a och 17 a,
2. 6 a kap. 1 § 9 b och 3 §,
3. 6 a kap. 1 § 10,
4. 6 a kap. 1 § 11,
5. 6 a kap. 1 § 13,
6. 6 a kap. 1 § 17 b,
7. 6 a kap. 2 a § 1,
8. 6 a kap. 2 a § 2,
9. 6 a kap. 2 b och 2 c §§,
10. 7 kap. 3 a och 3 c–3 d §§,
11. 7 kap. 4 §.

I fråga om energiskatt och koldioxidskatt på bränslen *samt energiskatt på elektrisk kraft* förstås med stödordning sådant statligt stöd enligt artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som utgörs av skattebefrielse för vart och ett av de ändamål som anges i följande bestämmelser i denna lag:

1. 6 a kap. 1 § 9 a och 17 a,
2. 6 a kap. 1 § 9 b och 3 §,
3. 6 a kap. 1 § 10,
4. 6 a kap. 1 § 11,
5. 6 a kap. 1 § 13,
6. 6 a kap. 1 § 17 b,
7. 6 a kap. 2 a § 1,
8. 6 a kap. 2 a § 2,
9. 6 a kap. 2 b och 2 c §§,
10. 7 kap. 3 a och 3 c–3 d §§,
11. 7 kap. 4 §,
12. 11 kap. 9 § första stycket 8 och 14 § första stycket 1,
13. 11 kap. 9 § första stycket 9 och 14 § första stycket 2,
14. 11 kap. 9 § första stycket 10,
15. 11 kap. 12 §,
16. 11 kap. 12 a §,
17. 11 kap. 14 § första stycket 3.

11 b §

Stödmottagare för skattebefrielse enligt denna lag är den som

1. förbrukat bränsle för något av de ändamål som avses i 11 a § 1–9, *eller*

2. i Sverige producerat motorbränslet eller fört motorbränslet in till Sverige genom införsel från annat EU-land eller import från tredje land i fall som avses i 11 a § 10 eller 11.

Nuvarande lydelse

Stödmottagare för skattebefrielse enligt denna lag är den som

1. förbrukat bränsle för något av de ändamål som avses i 11 a § 1–9,

2. i Sverige producerat motorbränslet eller fört in motorbränslet till Sverige genom införsel från annat EU-land eller import från tredje land i fall som avses i 11 a § 10 eller 11, *eller*

3. förbrukat elektrisk kraft för något av de ändamål som avses i 11 a § 12–17.

Föreslagen lydelse

16 §

De belopp i euro som anges i denna lag ska för varje kalenderår omräknas enligt den kurs i svenska kronor för euro som gällde den första vardagen i oktober året innan och som offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.

Lydelse enligt SOU 2015:87

Föreslagen lydelse

11 kap.

3 §¹

Energiskatten är 29,5 öre per förbrukat kilowattimme elektrisk kraft.

För kalenderåret 2018 och efterföljande kalenderår ska energiskatt betalas med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar det i första stycket angivna skattebeloppet multiplicerat med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2016. Beloppet avrundas till hela tiondels ören.

Regeringen fastställer före november månads utgång det omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för påföljande kalenderår.

Energiskatt ska betalas med 29,5 öre per förbrukat kilowattimme elektrisk kraft.

¹ Senaste lydelse 2010:1088.

9 §²

Den som är skattskyldig för energiskatt på elektrisk kraft får göra avdrag för skatt på elektrisk kraft som

1. förbrukats eller sålts för förbrukning i tåg eller annat spårbundet transportmedel eller för motordrift eller uppvärmning i omedelbart samband med sådan förbrukning,

2. i huvudsak förbrukats eller sålts för förbrukning för kemisk reduktion eller i elektrolytiska processer,

3. förbrukats eller sålts för förbrukning vid sådan framställning av produkter som avses 6 a kap. 1 § 6,

4. förbrukats eller sålts för förbrukning vid sådan överföring av elektrisk kraft på det elektriska nätet som utförs av den som ansvarar för förvaltningen av nätet i syfte att upprätthålla nätets funktion,

5. förbrukats eller sålts för förbrukning i metallurgiska processer eller vid tillverkning av mineraliska produkter under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar har förändrats kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur har förändrats, i den *mån* avdrag inte har gjorts enligt 2,

6. förbrukats i den industriella tillverkningsprocessen hos den skattskyldige, om denne deltar i ett program enligt 3 § lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering, i den *mån* avdragsrätt inte följer av 2, 3 eller 5,

7. tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande enligt 11 a §,

8. förbrukats i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet hos den skattskyldige, om denne inte är *en otillåten stödmottagare*, i den *mån* avdragsrätt inte följer av 2, 3, 5 eller 6,

9. förbrukats i en datorhall hos den skattskyldige, om denne inte är *en otillåten stödmottagare*.

5. förbrukats eller sålts för förbrukning i metallurgiska processer eller vid tillverkning av mineraliska produkter under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar har förändrats kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur har förändrats, i den *utsträckning* avdrag inte har gjorts enligt 2,

6. förbrukats i den industriella tillverkningsprocessen hos den skattskyldige, om denne deltar i ett program enligt 3 § lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering, i den *utsträckning* avdragsrätt inte följer av 2, 3 eller 5,

8. förbrukats i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet hos den skattskyldige, om denne inte är *ett företag utan rätt till statligt stöd*³, i den *utsträckning* avdragsrätt inte följer av *föregående punkter*,

9. förbrukats i en datorhall⁴ hos den skattskyldige, om denne inte är *ett företag utan rätt till statligt stöd*,

² Senaste lydelse 2004:1197.

³ Enligt lydelsen av 1 kap. 12 § promemoria Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet.

⁴ Enligt lydelsen av 1 kap. 14 § SOU 2015:87.

10. förbrukats i kommuner som avses i 4 § av annan än företag utan rätt till statligt stöd⁵ för annat ändamål än

- a) i industriell verksamhet,
- b) i en datorhall⁶,
- c) i yrkesmässig jordbruks- eller skogsbruksverksamhet,
- d) i yrkesmässig vattenbruksverksamhet, eller
- e) som landström⁷.

Avdrag enligt första stycket 8 och 9 medges med skillnaden mellan 29,5 och 0,5 öre per förbrukad kilowattimme elektrisk kraft. Avdrag får endast medges om den skattskyldige lämnar uppgifter om stödmottagare som avses i 1 kap. 13 §.

Avdrag enligt första stycket 8 och 9 medges med skillnaden mellan den för förbrukningsåret gällande skattesatsen enligt 3 § och 0,5 öre per förbrukad kilowattimme elektrisk kraft. Avdrag enligt första stycket 10 medges med 9,6 öre per förbrukad kilowattimme elektrisk kraft. Avdrag enligt första stycket 8–10 får endast medges om den skattskyldige lämnar uppgifter om stödmottagare som avses i 1 kap. 13 §⁸ samt uppgift om avdragets fördelning på stödmottagare. Kravet på uppgifter om stödmottagare och fördelning av avdraget på stödmottagare gäller endast för avdrag som medför att stödmottagarens sammanlagda nedsättning inom stödordningen överstiger 50 000 euro under kalenderåret.

För kalenderåret 2018 och efterföljande kalenderår ska skillnaden enligt andra stycket beräknas med de belopp som efter en årlig omräkning motsvarar de i meningen angivna beloppen multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen

⁵ Enligt lydelsen av 1 kap. 12 § promemoria Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet.

⁶ Enligt lydelsen av 1 kap. 14 § SOU 2015:87.

⁷ Enligt lydelsen av 1 kap. 15 § SOU 2015:87.

⁸ Lydelse enligt promemoria Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet.

avser och prisläget i juni 2016.
Beloppen avrundas till hela
tiondels ören

Regeringen fastställer före
november månads utgång de
omräknade belopp som enligt
denna paragraf ska användas vid
avdrag påföljande kalenderår.

Lydelse enligt promemoria Vissa Föreslagen lydelse
statsstödskrav på bränsleskatte-
området

12 §⁹

Om elektrisk kraft har förbrukats
i yrkesmässig jordbruks-,
skogsbruks- eller vattenbruks-
verksamhet, beslutar beskattnings-
myndigheten efter ansökan om
återbetalning av energiskatten på
den elektriska kraften.

Ansökan om återbetalning ska
omfatta kalenderår. Om sökanden
beräknas förbruka elektrisk kraft i
större omfattning, får dock
beskattningsmyndigheten medge
att ansökan görs per kalender-
kvartal. Ett sådant beslut får
återkallas om sökanden begär det
eller förutsättningar för med-
givande inte finns. Rätt till
återbetalning föreligger endast för
skillnaden mellan det betalda
skattebeloppet och ett belopp

Om elektrisk kraft har förbrukats
i yrkesmässig jordbruks- eller
skogsbruksverksamhet, beslutar
beskattningsmyndigheten efter
ansökan från förbrukaren om
återbetalning av energiskatten på
den elektriska kraften om
sökanden inte är ett företag utan
rätt till statligt stöd¹⁰. Åter-
betalning får endast ske om
sökanden lämnar uppgifter om
stödmottagare som avses i 1 kap.
13 §¹¹. Kravet på uppgifter om
stödmottagare gäller endast för
den del av stödmottagarens
sammanlagda nedsättning som
under kalenderåret överstiger
50 000 euro.

Ansökan om återbetalning ska
omfatta kalenderår och lämnas
elektroniskt. Om sökanden
beräknas förbruka elektrisk kraft i
större omfattning, får dock
beskattningsmyndigheten medge
att ansökan görs per kalender-
kvartal. Ett sådant beslut får
återkallas om sökanden begär det
eller förutsättningar för med-
givande inte finns. Rätt till
återbetalning föreligger endast för
skillnaden mellan det betalda

⁹ Senaste lydelse 2007:1387.

¹⁰ Enligt lydelsen av 1 kap. 12 § enligt promemoria Vissa statsstödskrav på
bränsleskatteområdet.

¹¹ Lydelse enligt promemoria Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet.

beräknat efter *skattesatsen* 0,5 öre per kilowattimme. Återbetalning får dock endast *göras* när skillnaden uppgår till minst 500 kronor per kalenderår.

Ansökan om återbetalning av energiskatt ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet.

skattebeloppet och ett belopp beräknat efter 0,5 öre per kilowattimme. Återbetalning får dock endast *ske* när skillnaden uppgår till minst 500 kronor per kalenderår.

Ansökan om återbetalning av energiskatt ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet *och vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.*

En ansökan som lämnats för en sökande, som är juridisk person, anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

12 a §

Om elektrisk kraft har förbrukats i yrkesmässig vattenbruksverksamhet, beslutar beskattningsmyndigheten efter ansökan från förbrukaren om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraften. Återbetalning får bara ske om sökanden

1. inte är ett företag utan rätt till statligt stöd¹²,

2. är ett litet eller medelstort företag enligt bilaga 1 i kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget, och

3. lämnar uppgifter om stödmot-

¹² Enligt lydelsen av 1 kap. 12 § enligt promemoria Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet.

tagare som avses i 1 kap. 13¹³. Kravet på uppgifter om stödmottagare gäller endast för den del av stödmottagarens sammanlagda nedsättning som under kalenderåret överstiger 15 000 euro.

Ansökan om återbetalning ska omfatta kalenderår och lämnas elektroniskt. Om sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns. Rätt till återbetalning föreligger endast för skillnaden mellan det betalda skattebeloppet och ett belopp beräknat efter 0,5 öre per kilowattimme. Återbetalning får dock endast ske när skillnaden uppgår till minst 500 kronor per kalenderår.

Ansökan om återbetalning av energiskatt ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet och vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande, som är juridisk person, anses ha lämnats av sökanden om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

Lydelse enligt SOU 2015:87

Föreslagen lydelse

14 §

Om elektrisk kraft har förbrukats av annan än skattskyldig i 1. i tillverkningsprocessen

Om elektrisk kraft har förbrukats av annan än skattskyldig i 1. i tillverkningsprocessen

¹³ I lydelsen enligt promemoria Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet.

industriell verksamhet,
2. i en datorhall, eller
3. som landström
beslutar beskattningsmyndig-
heten efter ansökan från för-
brukaren om återbetalning av
energiskatten på den elektriska
kraften, om sökanden inte är *en
otillåten stödmottagare* och
sökanden lämnar uppgifter om
stödmottagare som avses i 1 kap.
13 §.

Rätt till återbetalning föreligger
för skillnaden mellan det betalda
skattebeloppet och ett belopp som
uppgår till 0,5 öre per
kilowattimme. I fall som avses i
första stycket 1 och 2 får åter-
betalning endast göras för den del
som överstiger 12 000 *kr* per
kalenderår.

Ansökan om återbetalning ska omfatta kalenderår och i fall som avses i
första stycket 1 och 2 lämnas elektroniskt. Om sökanden beräknas
förbruka elektrisk kraft i större omfattning, får dock beskattnings-
myndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant
beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för
medgivande inte finns.

Ansökan om återbetalning av energiskatt ska lämnas in till
beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret
respektive kalenderkvartalet och vara undertecknad av sökanden eller av
den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En *begäran* som lämnats för en
sökande som är juridisk person,
anses ha lämnats av sökanden, om
det inte är uppenbart att den som
lämnade begäran saknade behörig-
het att företräda sökanden.

industriell verksamhet,
2. i en datorhall¹⁴, eller
3. som landström¹⁵
beslutar beskattningsmyndig-
heten efter ansökan från för-
brukaren om återbetalning av
energiskatten på den elektriska
kraften, om sökanden inte är *ett
företag utan rätt till statligt stöd*¹⁶
och sökanden lämnar uppgifter om
stödmottagare som avses i 1 kap.
13 §¹⁷ *samt uppgift om nedsätt-
ningens fördelning på respektive
ändamål. Kravet på uppgifter om
stödmottagare gäller endast för
den del av stödmottagarens
sammanlagda nedsättning under
en stödordning som under
kalenderåret överstiger 50 000
euro.*

Rätt till återbetalning föreligger
för skillnaden mellan det betalda
skattebeloppet och ett belopp som
uppgår till 0,5 öre per
kilowattimme. I fall som avses i
första stycket 1 och 2 får åter-
betalning endast göras för den del
som överstiger 12 000 *kronor* per
kalenderår.

En *ansökan* som lämnats för en
sökande som är juridisk person,
anses ha lämnats av sökanden, om
det inte är uppenbart att den som
lämnade begäran saknade behörig-
het att företräda sökanden.

¹⁴ Enligt lydelsen av 1 kap. 14 § SOU 2015:87.

¹⁵ Enligt lydelsen av 1 kap. 15 § SOU 2015:87.

¹⁶ Lydelse enligt promemoria Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet.

¹⁷ Lydelse enligt promemoria Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

1.2 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs att 53 kap. 5 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

53 kap.

5 §¹

Som beslut om punktskatt anses också

1. beslut om återbetalning av skatt enligt

a) 24 eller 25 § lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,

b) 29 eller 30 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, eller

c) 28, 29 eller 30 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt, och

2. beslut om återbetalning, kompensation eller nedsättning enligt 9 kap. 2, 3, 4, 5, 6, 8 a eller 9 §, 9 b § tredje stycket, 10 eller 11 § eller 11 kap. 12 *eller 13 §* lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Som beslut om punktskatt anses också

1. beslut om återbetalning av skatt enligt

a) 24 eller 25 § lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,

b) 29 eller 30 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, eller

c) 28, 29 eller 30 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt, och

2. beslut om återbetalning, kompensation eller nedsättning enligt 9 kap. 2, 3, 4, 5, 6, 8 a eller 9 §, 9 b § tredje stycket, 10 eller 11 § eller 11 kap. 12, *12 a, 13 eller 14 §* lagen (1994:1776) om skatt på energi.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 2011:1244.

2 Bakgrund

2.1 EU:s energiskattedirektiv och lagen om skatt på energi

Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, EUT L 283, 31.10.2003, s. 51, förkortat energiskattedirektivet, är ett unionsgemensamt ramverk för hur medlemsstaterna ska utforma sin nationella beskattning av bränslen och elektrisk kraft.

Grundregeln i energiskattedirektivet är att all förbrukning av elektrisk kraft ska beskattas. Utgångspunkten är att medlemsstaternas nationella beskattning av elektrisk kraft ska uppfylla vissa i direktivet föreskrivna minimiskattenivåer. Samtidigt innehåller direktivet krav på obligatorisk skattebefrielse i vissa situationer samt möjligheter för medlemsstaterna att ge skattenedsättning eller fullständig skattebefrielse i andra situationer. Energiskattedirektivet ger medlemsstaterna möjlighet till differentiering mellan yrkesmässig och icke yrkesmässig användning samt möjlighet att begränsa omfattningen av den lägre skattenivån vid yrkesmässig användning. Energiskattedirektivet innehåller emellertid inte regler som uttryckligen ger medlemsstaterna möjlighet till regional differentiering av energiskatten eller för elektrisk kraft som förbrukas i fartyg som angjort hamn. Genom artikel 19 i energiskattedirektivet kan dock rådet efter enhälligt beslut bevilja medlemsstater tillstånd att under perioder om högst sex år av särskilda politiska hänsyn införa ytterligare skattebefrielser eller skattenedsättningar.

Sverige har på detta sätt återkommande ansökt och fått undantag enligt artikel 19 som tillåter Sverige att ha en lägre energiskattesats för hushållens och serviceföretagens elförbrukning i norra delar av landet. Det nuvarande undantaget löper ut 2017. Motsvarande gäller för den nedsatta energiskattesats för elektrisk kraft till fartyg i hamn (landström) för vilken nuvarande undantag löper ut under 2020.

På nationell nivå regleras energibeskattningen av elektrisk kraft i lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, vars regler är anpassade till energiskattedirektivet. All elektrisk kraft som förbrukas i Sverige är som huvudregel skattepliktig och skatten betalas in till staten av de skattskyldiga. De skattskyldiga består i huvudsak av två kategorier, nämligen elproducenter och elleverantörer. För dessa skattskyldiga inträder skattskyldighet för elektrisk kraft när elen levereras till någon som inte är skattskyldig eller när den tas i anspråk för annat ändamål än försäljning. Regeringen har i budgetpropositionen för 2016 aviserat att skattskyldigheten ses över i syfte att minska den administrativa bördan. Utgångspunkten för denna översyn är att skattskyldigheten för leverantörer ska ersättas med en skattskyldighet för nätinnehavare.

Nuvarande energiskatt på elektrisk kraft är sedan 1993 differentierad utifrån dels var i landet den förbrukas, dels för vilket ändamål den förbrukas. I dag är exempelvis tillverkningsindustrin samt jordbruks-, skogsbruks- och vattenbrukssektorerna lågt beskattade medan annan näringsverksamhet, t.ex. i servicesektorn, betalar samma energiskatt som hushållen. Nedsättning av eller befrielse från energiskatten kan utgöra

statligt stöd enligt reglerna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Som ovan nämnts har Sverige ett tidsbegränsat tillstånd att tillämpa en lägre energiskattesats för elförbrukning i hushåll och serviceföretag i vissa kommuner i norra delar av landet. Den lägre skattenivån regleras på nationell nivå genom att det i dag i 11 kap. 3 § LSE åsatts en särskild skattesats för elförbrukning som sker i vissa kommuner för annat ändamål än i industriell verksamhet i tillverkningsprocessen eller i yrkesmässig växthusodling. I 11 kap. 4 § LSE finns en förteckning över de kommuner var den lägre skattesatsen gäller (se avsnitt 7 för uppräknings av berörda kommuner).

2.2 EU:s statsstödsregler

2.2.1 Allmänt om EU:s regler om statligt stöd och dess tillämpning

Befrielser och nedsättningar från energiskatt kan vara utformade så att de utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, förkortat EUF-fördraget. Begreppet statligt stöd är ett objektiva och rättsligt begrepp som definieras direkt i EUF-fördraget. Jfr bl.a. SOU 2015:87 s. 54–57 närmare om dess innebörd och Europeiska kommissionens tolkning. Huvudregeln är att kommissionen, utifrån EU:s regler om statsstöd, måste pröva och godkänna åtgärdernas förenlighet med den inre marknaden innan de kan träda i kraft. Kommissionen antog under 2008 gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd, förkortat EAG (EUT C 82, 1.4.2008, s. 1). EAG har från och med den 1 juli 2014 ersatts av Riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020, förkortade EEAG (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1), som tillämpas av kommissionen vid beslut i statsstödsärenden från och med detta datum. Medlemsstaterna har åtagit sig att anpassa befintliga stödordningar till de nya riktlinjerna inom en viss tid.

Kommissionen har dock på senare år sökt förenkla förfarandet kring statsstödsprövningen. Kommissionen har antagit förordningar på olika områden, varigenom vissa kategorier av stöd har ansetts förenliga med EUF-fördraget under förutsättning att vissa villkor uppfylls (s.k. gruppundantagsförordningar). I dessa fall kan medlemsstaterna, på de villkor som anges i förordningen, införa åtgärder inom ramen för förordningen utan att behöva iaktta det normala förfarandet med föranmälan och kommissionens godkännande av åtgärderna. Det åligger dock medlemsstaterna att uppfylla olika regler om informationsskyldighet för de stöd som genomförs inom ramen för en gruppundantagsförordning.

Med stöd av ett bemyndigande från rådet enligt artikel 109 i EUF-fördraget har kommissionen antagit kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6. 2014, s. 1), förkortad GBER, samt kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014

genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 369, 24.12.2014, s. 37), förkortad FIBER. I dessa förordningar anges vilka grupper av stödåtgärder som är undantagna från skyldigheten att anmäla åtgärden till kommissionen innan den genomförs. GBER och FIBER tillämpas från och med den 1 juli 2014 till och med den 31 december 2020.

GBER och FIBER omfattar bl.a. stöd i form av nedsättningar av eller befrielse från miljöskatter, inklusive energiskatt på el. FIBER är tillämplig på stöd som beviljas små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter om stödet inte överstiger vissa tröskelvärden, se artikel 1.1 och artikel 2. Enligt både GBER och FIBER gäller att stöd inte får beviljas företag som befinner sig i svårigheter. Stöd får inte heller betalas ut till företag som är föremål för ett oreglerat återbetalningskrav till följd av ett kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden. Dessa bestämmelser framgår av artikel 1.4 i GBER samt artikel 1.3 i FIBER.

2.2.2 Utvärdering, övervakning och rapportering

I EEAG, GBER respektive FIBER redogör kommissionen, förutom för riktlinjer som rör den materiella bedömningen av olika former av statliga stöd, också för den utvärdering, övervakning och rapportering som sker i fråga om godkända stöd samt sådana stöd som omfattas av någon av gruppundantagsförordningarna. Dessa bestämmelser finns i punkterna 242–245 samt 252–253 i EEAG, kapitel II i GBER samt kapitel II i FIBER.

Det åligger medlemsstaterna att till kommissionen lämna dels information om stödåtgärden via ett elektroniskt anmälningssystem (senast 20 arbetsdagar efter stödåtgärdens ikraftträdande), dels en årlig rapport till kommissionen om stödåtgärden.

Vidare genomför kommissionen varje år granskningar av ett urval av medlemsstaternas stödordningar. Kommissionens senaste årliga granskning omfattade 96 stödordningar. Vid en sådan granskning undersöker kommissionen om respektive stödordning följer bestämmelserna i kommissionens beslut eller bestämmelserna i tillämplig gruppundantagsförordning. Därutöver väljer kommissionen ut ett begränsat antal enskilda stöd inom respektive stödordning för närmare kontroll av om de följer de tillämpliga reglerna för statligt stöd.

För att underlätta kommissionens övervakning är medlemsstaterna skyldiga att under 10 år bevara detaljerad information och styrkande handlingar som är nödvändiga för att fastställa att samtliga villkor i EEAG, GBER respektive FIBER uppfylls.

2.2.3 Offentliggörande och information

Kommissionen driver ett långsiktigt förändringsarbete som ska leda till ökad insyn, effektiv utvärdering och kontroll av hur reglerna för statligt

stöd följs på nationell nivå och unionsnivå samtidigt som kommissionens och medlemsstaternas institutionella befogenheter bevaras. Ett led i detta arbete är de regler om ökad offentlighet och information som lagts fast i samtliga kommissionens rättsakter på statsstödsområdet, som beslutats under senare år.

Enligt punkt 104–106 i EEAG, artikel 9.1 i GBER samt artikel 9 i FIBER är medlemsstaterna skyldiga att på en webbplats offentliggöra dels viss sammanfattande information om själva stödåtgärden och den fullständiga texten till stödåtgärden, dels viss tillkommande information om varje beviljat individuellt stöd som överstiger 30 000 euro för stöd som omfattas av FIBER och som överstiger 500 000 euro i övriga fall. Uppgifterna ska redovisas per respektive stödordning. Den tillkommande information som avses för statligt stöd som ges i form av skattebefrielse är i huvudsak följande:

1. Stödmottagarens namn och referens (organisationsnummer).
2. Typ av företag (små eller medelstora respektive stora).
3. Region där stödmottagaren är belägen, på Nuts 2-nivå.
4. Verksamhetsområde på Nace-gruppnivå.
5. Stödbeloppets storlek per stödmottagare, redovisat i beloppintervall.

Medlemsstaterna är skyldiga att iaktta kraven avseende insamlande av uppgifter rörande offentlighet och information enligt ovan senast den 1 juli 2016.

Redan tidigare riktlinjer respektive gruppundantagsförordningar innehöll en skyldighet för medlemsstaterna att bevara detaljerad information över varje individuellt stöd att förse kommissionen med de uppgifter som kommissionen ansåg sig behöva för att övervaka tillämpningen av EU:s statsstödsregler. En nyhet i EEAG, GBER respektive FIBER, som kommer att behöva återspeglas i den svenska hanteringen av statsstöd på området, är emellertid de uttryckliga krav som ställs på offentliggörande och information om individuella stödmottagare.

I denna promemoria behandlas hur det säkerställs att de nödvändiga uppgifterna för att iaktta dessa krav kan inhämtas och offentliggöras när det gäller energiskattestöd vid förbrukning av elektrisk kraft för vissa ändamål. Härutöver behöver även vissa andra uppgifter läggas ut på webbplatsen. Det gäller datum för stödets beviljande, stödets syfte, beviljande myndighet och stödåtgärdens referens.

Motsvarande förslag på hantering av uppgiftsinsamling för nedsättning av energiskatten på sådan elektrisk kraft som förbrukas i industriell verksamhet i tillverkningsprocessen, i datorhallar och som landström har lämnats av Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el i SOU 2015:87 Energiskatt på el – en översyn av det nuvarande systemet (se vidare avsnitt 2.3.1).

I Regeringskansliets promemoria Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet (dnr Fi2015/05650/S2) lämnas förslag på hantering av uppgiftsinsamling för nedsättningar på bränsleskatteområdet. I promemorian gjordes vidare bedömningen att det måste föreskrivas en skyldighet för Skatteverket att lämna uppgifter till kommissionen för offentliggörande samt att det inte behöver föreskrivas om någon särskild skyldighet att

informera stödmottagare om att uppgifter kan offentliggöras (se vidare avsnitt 2.3.2).

2.2.4 Närmare om offentliggörande av uppgifter om svenska skattestöd på webbplatsen

Kommissionen arbetar för närvarande med att ta fram ett system som möjliggör insamling, lagring och publicering av information om olika stödåtgärder. Detta kommer tillgodose de krav på publicering på en central nationell webbplats som införts i EEAG, GBER respektive FIBER och som redovisas i tidigare avsnitt. Medlemsstaterna å sin sida ansvarar för att i tid överföra korrekt information i enlighet med dessa nya krav.

Näringsdepartementet har nyligen remitterat en promemoria om ändringar i lagen (2013:388) om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler (dnr N2015/06623/KSR). I promemorian föreslås en lagreglering som slår fast att den som vidtar en stödåtgärd ska svara för själva uppgiftslämnandet. Ärendet bereds för närvarande vidare inom Regeringskansliet.

I egenskap av stödgivande myndighet kommer Skatteverket således att ansvara för att lämna de uppgifter som följer av de nya kraven på offentliggörande. Offentliggörandet kommer att ske på den webbplats som kommissionen tar fram. Uppladdning av data kan ske både genom manuell inmatning, överföring i filformat eller via automatisk överföring från myndigheternas befintliga datasystem.

Uppgiftslämnande av statligt stöd som ges i form av skattebefrielse skiljer sig från uppgiftslämnandet vid övriga typer av stöd. Av regelverken framgår bl.a. dels att uppgiftslämnande kan ske i intervaller (se t.ex. artikel 9.2 i GBER), dels att offentliggörande ska ske inom ett år från tidpunkten då stödet beviljades mottagaren, i motsats till sex månader som gäller för övriga stödformer.

Därutöver har kommissionen i multilaterala möten med medlemsstaterna diskuterat och tagit ställning till vissa metodologiska frågor kopplade till uppgiftslämnandet. För skattestöd har därmed klargjorts att sådant stöd ska räknas samman över ett kalenderår. Detta gäller för att avgöra om tröskelvärdet för rapportering har överskridits, men också vid själva rapporteringen ska stöd till respektive stödmottagare inom respektive stödordning räknas samman och redovisas samlat. Det innebär konkret att Skatteverket ska rapportera det samlade stödet som varje stödmottagare erhållit under ett kalenderår, med undantag för stödmottagare som inte passerar tröskelvärdet på 500 000 euro, uppdelat i enlighet med de stödordningar som stödet ges i enlighet med. En stödmottagare som erhållit 300 000 euro under två separata stödordningar under ett kalenderår föranleder alltså inte någon redovisning om individuellt mottaget stöd på webbplatsen. För sådana stöd som beviljas under FIBER ska emellertid beaktas de lägre tröskelvärden som gäller enligt den förordningen. Den faktiska redovisningen på webbplatsen sker dock för skattestöd dels sammantaget kalenderårsvis, dels inom ett år från tidpunkten då stödet ur rapporteringssynpunkt anses beviljas.

Vidare har klarlagts hur vissa parametrar i rapporteringen, som framgår i t.ex. bilaga III till GBER, ska uttolkas för svenskt vidkommande, enligt följande. När det gäller stödmottagarens referens har kommissionen accepterat att enbart svenska organisationsnummer används. När det gäller region där stödmottagaren är belägen på Nuts II-nivå samt verksamhetsområde på Nace-gruppnivå gäller att den region respektive det verksamhetsområde ska väljas där den stödmottagande aktiviteten i huvudsak äger rum. Systemet tillåter endast att dessa uppgifter lämnas för verksamhetsområde respektive region som är belägna i Sverige.

2.3 Förslag rörande energiskattens förenlighet med unionsrätten i SOU 2015:87 samt promemoria

2.3.1 Energiskatt på el - En översyn av det nuvarande systemet (SOU 2015:87)

Regeringen tillsatte under 2014 Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el (dir. 2014:72). Utredningen hade i uppdrag att överväga om den nuvarande modellen för uttag av energiskatten på elektrisk kraft är ändamålsenlig samt lämna författningsförslag. En av de allmänna utgångspunkterna för uppdraget var att en förändrad energiskatt på elektrisk kraft ska vara förenlig med unionsrätten, inbegripet bl.a. EU:s regler om statligt stöd. Den 9 oktober 2015 lämnade utredningen sitt betänkande Energiskatt på el – En översyn av det nuvarande systemet (SOU 2015:87). Betänkandet har remitterats (dnr Fi2015/04727/S2).

Utredningen föreslog sammanfattningsvis följande.

- Energiskatt på elektrisk kraft tas ut med endast en skattesats oavsett användning (En skattesats satt i nivå med prognosticerad förändring av gällande normalskattesats).
- Den lägre skattenivån om 0,5 öre per kilowattimme behålls för viss förbrukning (bl.a. tillverkningsprocess i industriell verksamhet, jordbruks- skogsbruks- och vattenbruksverksamhet).
- Större datacenter ska ges en lägre skattenivå om 0,5 öre per kilowattimme.
- De lägre skattenivåerna uppnås genom återbetalningsförfarande eller genom avdrag i punktskattedeklaration för att skapa den nödvändiga direktkontakt mellan stödmottagare och stödgivande myndighet som behövs för att uppfylla unionsrättens krav om datainsamling och offentliggörande.
- Nämda nedsättningar medges endast om förbrukaren inte är en s.k. otillåten stödmottagare, dvs. företag i svårigheter eller ett företag med vissa oreglerade betalningskrav.
- Återbetalning medges för det nedsättningsbelopp som inom respektive stödordning överstiger 12 000 kronor per kalenderår.
- En bestämmelse om frivillig skattskyldighet införs för dem som förbrukar elektrisk kraft i större omfattning i industriell verksamhet eller i datorhall.

- Den lägre skattesats som gäller i vissa kommuner i norra Sverige slopas (den s.k. norrlandsskattesatsen, f.n. 19,3 öre per kilowattimme).

I betänkandet föreslås definitioner av otillåten stödmottagare (vilket i förevarande promemoria ersatts av benämningen företag utan rätt till statligt stöd), uppgift om stödmottagare, datorhall samt landström.

2.3.2 Regeringskansliets promemoria Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet

Vissa fall av skattebefrielse på bränsleskatteområdet utgör statligt stöd enligt EU-rätten. Dessa stöd har antingen godkänts genom beslut av Europeiska kommissionen eller omfattas av någon av de aktuella gruppundantagsförordningarna på statsstödsområdet. Det rör sig om skattebefrielse för biodrivmedel och vissa flytande och gasformiga biobränslen för uppvärmning, förbrukning för uppvärmning och drift av stationära motorer i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet och värmeproduktion i kraftvärmeanläggningar inom och utanför EU:s system för handel med utsläppsrätter, värmeproduktion i andra anläggningar inom handelssystemet, dieselbränsle som förbrukas i viss gruvindustriell verksamhet samt förbrukning för uppvärmning och drift av stationära motorer och dieselbränsle i vissa fordon inom jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamheterna.

Finansdepartementet har remitterat promemorian Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet (dnr Fi2015/05650/S2). I promemorian föreslås nödvändiga lagändringar avseende bränslebeskattningen för att genomföra EU-rättens regler om offentliggörande och information om de företag som ges statligt stöd på en webbplats samt begränsningar till att inte ge stöd till företag i svårigheter. Förslagen föranleder bl.a. ändringar i lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, som föreslås träda i kraft den 1 juli 2016. Bl.a. föreslås att de stödordningar som finns på bränsleskatteområdet pekas ut och att definitioner införs i LSE av vad som avses med stödmottagare, företag utan rätt till statligt stöd och uppgifter om stödmottagare. Ärendet bereds för närvarande vidare inom Regeringskansliet.

Stödmottagare

Frågan om vad som avses med stödmottagare på bränsleskattesidan behandlas i avsnitt 4 i promemorian Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet. I nämnda promemoria lämnas förslag till en ny paragraf, 1 kap. 11 b § LSE, med en definition av stödmottagare. I promemorian föreslås den nya 1 kap. 11 b § LSE ha följande lydelse.

Med stödmottagare för skattebefrielse enligt denna lag är den som

1. förbrukat bränsle för något av de ändamål som avses i 11 a § 1–9, eller

2. i Sverige producerat motorbränslet eller fört in motorbränslet till Sverige genom införsel från annat EU-land eller import från tredje land i fall som avses i 11 a § 10 eller 11.

Någon motsvarande bestämmelse med definition av stödmottagare på elskatteområdet föreslogs inte av Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el.

Företag utan rätt till statligt stöd

Frågan om vad som avses med företag utan rätt till statligt stöd på bränsleskattesidan behandlas i avsnitt 5 i promemorian Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområde. I nämnda promemoria lämnas förslag till en ny paragraf, 1 kap. 12 § LSE, med definition av företag utan rätt till statligt stöd. I promemorian föreslås den nya 1 kap. 12 § LSE ha följande lydelse.

Med företag utan rätt till statligt stöd avses

1. företag i ekonomiska svårigheter enligt artikel 2.18 i Europeiska kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget, och

2. företag som är föremål för betalningskrav på grundval av ett tidigare kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden.

Bestämmelsen motsvaras av utredningens definition av otillåten stödmottagare med skillnaden att benämningen i nämnda promemoria ändrats till företag utan rätt till statligt stöd.

Uppgifter om stödmottagare

Frågan om uppgifter om stödmottagare på bränsleskattesidan behandlas i avsnitt 6.6 i promemorian Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet. I nämnda promemoria lämnas förslag till en ny paragraf, 1 kap. 13 § LSE, med definition av uppgifter om stödmottagare. Den nya 1 kap. 13 § LSE föreslås ha följande lydelse

Med uppgifter om stödmottagare avses uppgift om

1. vilken typ av företag (små eller medelstora respektive stora) stödmottagaren hör till enligt bilaga I till den förordning som avses i 12 §,

2. den region där stödmottagande företag är beläget på NUTS 2-nivå enligt den lydelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) som gällde den 1 juli 2016, och

3. stödmottagande företags verksamhetsområde på Nace-gruppnivå enligt den lydelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 som gällde den 1 juli 2016.

Bestämmelsen motsvaras i huvudsak av det förslag som Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el lämnade i sitt betänkande, dock med skillnaden att enligt promemorians förslag sker hänvisningen i punkt tre till en ny EU-förordning i samma fråga i form av en statisk hänvisning till den förordningen.

Stödordning

Frågan om uppgifter om stödmottagare på bränsleskattesidan behandlas i avsnitt 3 i promemorian Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet. I nämnda promemoria lämnas förslag till en ny paragraf, 1 kap. 11 a § LSE, med definition av vad som ska anses som stödordning när det gäller energiskatt och koldioxidskatt på bränslen. I promemorian föreslås den nya 1 kap. 11 a § LSE ha följande lydelse.

I fråga om energiskatt och koldioxidskatt på bränslen förstås med stödordning sådant statligt stöd enligt artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som utgörs av skattebefrielse för vart och ett av de ändamål som anges i följande bestämmelser i denna lag:

- 1. 6 a kap. 1 § 9 a och 17 a,*
- 2. 6 a kap. 1 § 9 b och 3 §,*
- 3. 6 a kap. 1 § 10,*
- 4. 6 a kap. 1 § 11,*
- 5. 6 a kap. 1 § 13,*
- 6. 6 a kap. 1 § 17 b,*
- 7. 6 a kap. 2 a § 1,*
- 8. 6 a kap. 2 a § 2,*
- 9. 6 a kap. 2 b och 2 c §§,*
- 10. 7 kap. 3 a och 3 c–3 d §§,*
- 11. 7 kap. 4 §.*

Se tabell 1 i avsnitt 3 för en kort beskrivning av ovanstående stödordningar. Någon motsvarande bestämmelse med uppräknig av stödordningar på elskatteområdet föreslogs inte av Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el.

3 Svenska stödordningar på elskatteområdet

Promemorians förslag: Begreppet ”stödordning”, som i promemorian Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet föreslås införas i lagen (1994:1776) om skatt på energi, utvidgas till att även definiera fall av statliga stöd på elskatteområdet. Det rör sig om nedsatt skatt på elektrisk kraft som förbrukas i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet, i datorhallar, i jordbruks- och skogsbruksverksamhet, i vattenbruksverksamhet, i servicesektorer i vissa kommuner i norra delar av Sverige samt som landström.

Bakgrunden till förslaget: Befrielse från energiskatt och koldioxidskatt kan vara utformade så att åtgärderna utgör statligt stöd enligt EU-rätten. I promemorian Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet föreslås att det i lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, införs ett begrepp ”stödordning” för att definiera vilka fall av skattebefrielse på bränsleskatteområdet som utgör statligt stöd enligt EU-rätten. Någon definition av vilka nedsättningar på elskatteområdet som utgör statligt stöd föreslogs varken i promemorian eller i SOU 2015:87. De delar av EU:s statsstödsregler som är av betydelse i detta lagstiftningsärende redovisas i avsnitt 2.2.

Skälen för promemorians förslag: Det finns ett flertal fall av skattebefrielse enligt LSE som i dag antingen godkänts av kommissionen eller undantagits från anmälningsskyldighet i enlighet med någon av de aktuella gruppundantagsförordningarna på statsstödsområdet. Stödordningarna för bränsleskattenedsättningar redovisas nedan i tabell 1, punkterna 1–11. I punkterna 12–17 redovisas stödordningarna för elskattenedsättningar.

Motsvarande förslag som lämnats i Regeringskansliets promemoria Vissa statsstödsfrågor på bränsleskatteområde för att genomföra EU-rättens regler om offentliggörande och information på en webbplats samt begränsningar till att inte ge statligt stöd till företag i svårigheter eller är föremål för återkrav bör även gälla för de uppräknade elskattestödordningarna i tabell 1, punkterna 12–17.

Tabell 1 Stödordningar på bränsleskatteområdet

	Skattebefriat användningsområde ¹⁹	Bestämmelse i LSE efter förslag i denna PM ²⁰	EU-rättslig statsstödsgrund
1.	Tillverkningsindustri samt värmeproduktion i kraftvärmelanläggningar inom EU ETS ²¹	6 a kap. 1 § 9 a och 17 a	GBER
2.	Tillverkningsindustri samt	6 a kap. 1 § 9 b och 3 §	GBER

¹⁹ Användningsområde anges översiktligt, för exakt omfattning se respektive bestämmelse i LSE.

²⁰ Med beaktande av förslag som lämnats i SOU 2015:87 samt förslag i Regeringskansliets promemoria Vissa statsstödsfrågor på bränsleskatteområdet.

²¹ EU:s system för handel med utsläppsrätter.

	Skattebefriat användningsområde ¹⁹	Bestämmelse i LSE efter förslag i denna PM ²⁰	EU-rättslig statsstödsgrund
	värmeproduktion i kraftvärmeanläggningar utanför EU ETS		
3.	Uppvärmningsbränslen inom jordbruk och skogsbruk	6 a kap. 1 § 10	GBER
4.	Uppvärmningsbränslen inom vattenbruk	6 a kap. 1 § 11	FIBER
5.	Viss fordonsdrift i gruvindustriell verksamhet	6 a kap. 1 § 13	GBER
6.	Annan värmeproduktion inom EU ETS	6 a kap.1 § 17 b	EEAG
7.	Dieselbränsle för viss fordonsdrift inom jordbruk och skogsbruk	6 a kap. 2 a § 1	GBER
8.	Dieselbränsle för viss fordonsdrift inom vattenbruk	6 a kap. 2 a § 2	FIBER
9.	Vegetabiliska och animaliska oljor och fetter samt biogas som bränsle för uppvärmning	6 a kap. 2 b och 2 c §§	EEAG
10.	Flytande biodrivmedel	7 kap. 3 a och 3 c – 3 d §§	EEAG
11.	Biogas som motorbränsle	7 kap. 4 §	EEAG
12.	Elförbrukning i tillverkningsindustri	11 kap. 9 § första stycket 8 och 14 § första stycket 1	GBER
13.	Elförbrukning i datorhall	11 kap. 9 § första stycket 9 och 14 § första stycket 2	GBER
14.	Lägre skattenivå för elförbrukning i vissa kommuner i norra delar av Sverige	11 kap. 9 § första stycket 10	GBER
15.	Elförbrukning i jordbruk och skogsbruk	11 kap. 12 §	GBER
16.	Elförbrukning i vattenbruksverksamhet	11 kap. 12 a §	FIBER
17.	Elförbrukning för landström	11 kap. 14 § första stycket 3	GBER

I Regeringskansliets promemoria Vissa statsstödsfrågor på bränsleskatteområdet föreslås att en definition av vad som förstås med stödordning när det gäller energiskatt och koldioxidskatt på bränslen införs i LSE. I denna bestämmelse anges i punktform var och en av de aktuella stödordningarna. Denna bestämmelse bör utvidgas till att även definiera fall av statliga stöd på elskatteområdet. Eftersom skattebefrielsen för elektrisk kraft som förbrukas i jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamheterna omfattas av olika gruppundantagsförordningar på statsstödsområdet (GBER för jordbruk och skogsbruk samt FIBER för vattenbruk) bör dessa fall av skattebefrielse delas upp i särskilda paragrafer i LSE (se 11 kap. 12 samt 12 a §§ LSE). Genom en uppdelning förenklas möjligheten att anpassa nedsättningarna utifrån de olika krav som ställs i respektive gruppundantagsförordning samt underlättas Skatteverkets rapportering till webbplatsen.

Därför föreslås att det i LSE införs en definition av vad som förstås med stödordning när det gäller energiskatt på elektrisk kraft.

Förslaget föranleder ändring av 1 kap. 11 a § LSE i den lydelse som föreslås i promemorian Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet.

4 Stödmottagare

Promemorians förslag: Begreppet ”stödmottagare”, som i promemorian Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet föreslås införas i lagen om skatt på energi, utvidgas till att även omfatta stödmottagare av statliga stöd på elskatteområdet. Stödmottagare vid skattebefrielse på energiskatten på elektrisk kraft är den som i dessa fall förbrukar elkraften för ett skattebefriat ändamål.

Bakgrund till förslaget: I Regeringskansliets promemoria Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet föreslås att en definition av stödmottagare införs i lagen om skatt på energi. Den föreslagna definitionen omfattar stödmottagare som får stöd på bränsleskatteområdet.

Skälen för förslaget: För att omfattas av någon av de aktuella gruppundantagsförordningarna på statsstödsområdet måste stöden uppfylla de krav som ställs i dessa. Ett av dessa krav, som även gäller enligt kommissionens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1), förkortade EEAG, är att stödmottagarna inte får vara företag i svårigheter eller föremål för återbetalningskrav beträffande olagligt erhållet statsstöd.

Av gruppundantagsförordningarna respektive EEAG följer även att en förutsättning för få statligt stöd är att vissa uppgifter om stödmottagare offentliggörs på en webbplats. För att dessa villkor ska kunna uppfyllas föreslås i promemorian Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet att en definition på stödmottagare för bränsleskattestöden införs i lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, så att det tydligt framgår vem som är stödmottagare. När det gäller stöd på bränsleskattesidan är stödmottagaren den som antingen förbrukat bränsle för ett skattebefriat ändamål eller, avseende motorbränsle som framställts av biomassa, i Sverige producerat motorbränslet eller fört in motorbränslet till Sverige genom införsel från annat EU-land eller import från tredjeland. För att uppfylla kraven i gruppundantagsförordningarna bör regleras vilka som är att anse som stödmottagare när det gäller statliga stöd på elskatteområdet. I fråga om befrielser på energiskatten på elektrisk kraft är det den som förbrukar elen för ett skattebefriat ändamål som är att anse som stödmottagare. Begreppet ”stödmottagare”, som i promemorian Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet föreslås införas i lagen om skatt på energi, föreslås därför utvidgas till att även omfatta stödmottagare av statliga stöd på elskatteområdet.

Förslaget föranleder ändring i 1 kap. 11 b § LSE i den lydelse som föreslås i promemorian Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet.

5 Statligt stöd i form av vissa skattebefrielser medges inte till företag som är i svårigheter eller som har vissa oreglerade betalningskrav

Promemorians förslag: Den lägre skattenivå som gäller för elförbrukning i hushåll och servicesektor i vissa delar av norra Sverige samt för elförbrukning i yrkesmässig jordbruks- skogsbruks- och vattenbruksverksamhet ges inte till stödmottagare som är ”företag utan rätt till statligt stöd”.

Med företag utan rätt till statligt stöd förstås

1. företag i ekonomiska svårigheter, och
2. företag som är föremål för betalningskrav på grundval av ett tidigare kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden.

Bakgrunden till förslaget: Befrielse från energiskatt och koldioxidskatt kan vara utformade så att åtgärderna utgör statligt stöd enligt EU-rätten. De delar av EU:s statsstödsregler som är av betydelse i detta lagstiftningsärende redovisas i avsnitt 2.2. I promemorian Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet, avsnitt 5, föreslås att befrielse från energiskatt och koldioxidskatt på bränslen som utgör statligt stöd inte får ges om den som drar fördel av stödet är ett företag utan rätt till statligt stöd. I promemorian föreslås en ny paragraf, 1 kap. 12 §, i lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, med följande lydelse.

Med företag utan rätt till statligt stöd avses

1. företag i ekonomiska svårigheter enligt artikel 2.18 i Europeiska kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget, och

2. företag som är föremål för betalningskrav på grundval av ett tidigare kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden.

Även befrielser från energiskatt på elektrisk kraft kan vara utformade så att dessa utgör statligt stöd enligt EU-rätten. I SOU 2015:87 föreslogs att vissa nedsättningar av energiskatten på elektrisk kraft som utgör statligt stöd skulle villkoras av att dessa inte skulle lämnas till otillåtna stödmottagare.

Skälen för promemorians förslag: För att omfattas av någon av de aktuella gruppundantagsförordningarna på statsstödsområdet måste stöden uppfylla de krav som ställs i dessa. Det rör sig alltså om kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1), förkortad GBER samt kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L

369, 24.12.2014, s. 37), förkortad FIBER. Ett av dessa krav, som även gäller enligt kommissionens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1), förkortade EEAG, är att ett företag som tar emot ett statligt stöd inte får vara i svårigheter eller vara föremål för återbetalningskrav beträffande olagligt erhållet stöd.

Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el föreslår i sitt betänkande SOU 2015:87 att de angivna EU-kraven sammanfattas i begreppet ”otillåten stödmottagare”, som av utredningen föreslås införas i lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE. I det förslag som lades i promemorian Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet användes i stället begreppet ”företag utan rätt till statligt stöd”. Den materiella innebörden är dock densamma som utredningens begrepp ”otillåten stödmottagare”.

Som utredningen uttalar (se SOU 2015:87 s. 322) är frågan om återbetalningskrav beträffande olagligt erhållet statsstöd normalt inte förenad med några bedömningsfrågor, eftersom det då finns ett beslut i saken. Denna typ av ärenden är emellertid ovanliga.

Kravet att stödmottagarna inte får vara i svårigheter görs i förhållande till vissa objektiva kriterier angivna i EU-rätten. Utredningen hanterar i sitt förslag endast statsstöd på elskatteområdet som ryms inom tillämpningsområdet för GBER. Vissa av elskattestöden genomförs dock med stöd av FIBER. Definitionerna av vad som är att anse som ett företag i svårigheter varierar något mellan GBER, FIBER och EEAG. I syfte att skapa en mer enhetlig och enklare hantering för både stödmottagare och Skatteverket är det lämpligt att definitionen i GBER genomgående används för samtliga stödordningar på elskatteområdet. Den är något striktare i förhållande till definitionerna i FIBER respektive EEAG. Förslaget säkerställer därmed att EU-rättens krav respekteras. I promemorian Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet föreslås en ny bestämmelse i LSE med en direkt hänvisning till artikel 2.18 i GBER, där begreppet företag i ekonomiska svårigheter definieras. Hänvisningen till GBER bör vara dynamisk, dvs. avse GBER i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen. En följd av att ha dynamiska hänvisningar blir att även om EU-bestämmelserna ändras behöver lagstiftaren inte ändra i den nationella lagstiftningen.

Kraven enligt artikel 2.18 i GBER innebär att stöd inte får lämnas till aktiebolag eller företag där ägarna har personligt ansvar och där mer än hälften av aktiekapitalet respektive det egna kapitalet har gått förlorat på grund av förluster, företaget är föremål för ett kollektivt insolvensförfarande eller skulle kunna försättas i konkurs, har fått viss typ av stöd eller har en skuldsättningsgrad som överstiger 7,5 eller en räntetäckningsgrad baserad på EBITDA [rörelseresultat (före finansiella poster, skatter samt av- och nedskrivningar)] i förhållande till utgiftsräntor] som understiger 1,0. Nedan redogörs mer i detalj för dessa krav.

I GBER definieras ”företag i svårigheter” som ett ”företag för vilka minst en av följande omständigheter råder”:

a) I fallet med aktiebolag (utom små eller medelstora företag som funnits i mindre än tre år eller, när det gäller berättigande till riskfinansieringsstöd, små eller medelstora företag inom sju år från deras första kommersiella försäljning som berättigar till riskfinansieringsinvesteringar enligt sunda marknadsprinciper tillämpade av

de finansiella intermediärer som valts ut), om över hälften av det tecknade aktiekapitalet har försvunnit på grund av ackumulerade förluster. Detta är fallet om avdrag för ackumulerade förluster från reserver (och alla andra element som vanligtvis betraktas som en del av företagets egna medel) leder till ett negativt ackumulerat belopp som överstiger hälften av det tecknade aktiekapitalet.

b) I fallet med ett företag där åtminstone några ägare har obegränsat ansvar för företagets skuld (utom små eller medelstora företag som funnits i mindre än tre år eller, när det gäller berättigande till riskfinansieringsstöd, små eller medelstora företag inom sju år från deras första kommersiella försäljning som berättigar till riskfinansieringsinvesteringar enligt sunda marknadsprinciper tillämpade av de finansiella intermediärer som valts ut), om över hälften av det bokförda egna kapitalet har försvunnit på grund av ackumulerade förluster. Vid tillämpningen av denna bestämmelse avses med "ett företag där åtminstone några ägare har obegränsat ansvar för företagets skuld" särskilt de typer av företag som nämns i bilaga II till direktiv 2013/34/EU.

c) Om företaget är föremål för ett kollektivt insolvensförfarande eller uppfyller kriterierna i nationell lagstiftning för att försättas i kollektiv insolvens på sina fordringsägares begäran.

d) Om företaget har fått undsättningsstöd och ännu inte har betalat tillbaka lånet eller avslutat garantin, eller har fått omstruktureringsstöd och fortfarande omfattas av en omstruktureringsplan.

e) I fallet med ett företag som inte är ett litet eller medelstort företag, där, för de senaste två åren,

(1) företagets bokföringsmässiga skuldsättningsgrad har varit större än 7,5 och

(2) företagets rörelseresultat före räntor, skatter och avskrivningar, EBITDA, [dividerat med räntekostnaderna] har legat under 1,0."

En stödmottagare som inte uppfyller de ovan angivna kraven har inte rätt att ta emot statligt stöd. Därför föreslås att dessa krav införs som uttryckliga villkor för den lägre skattenivån som gäller för förbrukning av elektrisk kraft i vissa kommuner i norra Sverige samt för förbrukning i jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamhet. Det innebär att dessa materiella krav, på samma sätt som andra krav i skattelagstiftningen, kommer att omfattas av Skatteverkets kontrollverksamhet. I det fall där stödmottagaren inte är den skattskyldige själv, dvs. då avdrag görs för skatt som förbrukats i vissa verksamheter i de kommuner som avses i 4 § åligger det alltså den skattskyldige att kunna visa att avdraget inte hänförs till en förbrukare som är ett företag utan rätt till statligt stöd. Kraven påverkar inte hushåll utan endast förbrukning i ekonomisk verksamhet såsom exempelvis i ett aktiebolags verksamhet.

Den som väljer att göra ett avdrag eller ansöka om återbetalning av skatt i de fall skattelättnaden utgör ett statligt stöd har bevisbördan för att de krav som uppställts uppfylls. Det är en uppgift för Skatteverket, att som ett led i sin sedvanliga självständiga revisionsverksamhet utifrån riskbedömning och liknande välja hur verket bedriver sin kontrollverksamhet av hur lagstiftningen följs. De uppgifter som behövs för att kontrollera att kraven i artikel 2.18 i GBER uppfylls bedöms regelmässigt kunna återfinnas i stödmottagarens bokföring eller på annat sätt

kunna göras tillgängligt för Skatteverket som ett led i verkets revisionsverksamhet.

I det fall där stödmottagaren inte är den skattskyldige själv, dvs. då avdrag görs för skatt på förbrukning i tjänstesektorn i vissa kommuner, åligger det alltså den skattskyldige att visa att avdraget inte hänför sig till förbrukning av en stödmottagare som vid tidpunkten då deklarationen görs är ett företag utan rätt till statligt stöd (jfr avsnitt 4 om stödmottagare och avsnitt 6 om att lämna uppgift om avdragets fördelning på stödmottagare). På motsvarande sätt bör den omständligheten att stödmottagaren kan komma på obestånd under den tid som förflyter mellan att ansökan om skatteåterbetalning lämnats in och Skatteverket beslutar om återbetalning sakna betydelse i sammanhanget.

De företag, som faller in under något av de kriterier som läggs fast i artikel 2.18 i GBER, är sådana företag där det nästan är säkert att de kommer att lägga ner sin verksamhet på kort eller medellång sikt (jfr punkten 20 av omstruktureringsriktlinjerna). Det är alltså fråga om grava ekonomiska problem. Huvuddelen av de krav som läggs fast i artikel 2.18 i GBER rör företag som bedrivs i bolagsform, dvs. aktiebolag, kommanditbolag eller handelsbolag. Således hänför sig punkten a särskilt till aktiebolag och punkten b särskilt till handelsbolag och kommanditbolag. I de fall där yrkesmässig verksamhet drivs av en enskild näringsidkare torde det i allt väsentligt röra sig om verksamhet av begränsad ekonomisk omfattning och insolvensbedömningen bedöms i praktiken i huvudsak innefatta fall där stödmottagaren försatts i personlig konkurs, dvs. punkten c. För bolag kan förutom konkurstillstånd även särskilt förfarande för att rekonstruera sin verksamhet (företagsrekonstruktion) aktualiseras. Båda dessa fall innebär dock beslut av myndighet och är därför allmänt tillgängliga.

Punkten d rör företag som har mottagit undsättningsstöd eller omstruktureringsstöd enligt omstruktureringsriktlinjerna. Sådana stöd är sällan förekommande. Det kan även noteras att definitionen av stödmottagare inom ramen för detta lagstiftningsprojekt inskränker sig till aktörer inom Sverige.

När det gäller kraven enligt punkten e begränsas de enligt definitionen till stora företag och de båda kriterierna ska ha uppfyllts under de senaste två åren. För definitionen av stora företag, se 1 kap. 13 § 1 i förslaget till ändring av LSE. Andelen svenska företag som faller inom definitionen för ”stora företag” är mycket låg och kraven enligt punkten e bedöms endast röra omkring 150-250 företag inom främst tillverkningsindustrin. Noteras bör att det i den svenska språkversionen av punkten 18.e.2 som rör EBITDA (Earnings before interest, taxes, depreciation and amortization, dvs. resultat före finansiella poster, skatter samt av- och nedskrivningar) saknas text som visar att kriteriet avser en räntetäckningsgrad baserad på EBITDA. Texten är dock nödvändig för att denna punkt ska ha ett meningsfullt innehåll. Det framgår även av andra språkversioner av förordningen att EBITDA ska divideras med

räntekostnaderna.²² Det är därför rimligt att basera kriteriet i den punkten på den engelska språkversionen, som baseras på en räntetäckningsgrad där inkomsterna utgår från måttet EBITDA.

Till ledning för tolkningen av vad som i statsstödssammahang bör avses med företag finns i bilaga I till GBER följande definition av begreppet företag: ”Varje enhet, oberoende av juridisk form, som bedriver en ekonomisk verksamhet ska anses som ett företag. Det kommer i det fortsatta lagstiftningsarbetet övervägas i vad mån ytterligare vägledning för rättstillämpningen bör ges i form av reglering i förordning.

Förslaget föranleder att en ny paragraf, 11 kap. 12 a §, införs i LSE samt ändring av 11 kap. 9 § LSE i den lydelse som föreslås i betänkandet SOU 2015:87 och 11 kap. 12 § LSE i den lydelse som föreslås i promemorian Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet.

²² Jfr exv, de franska, tyska och engelska språkversionerna: ”le ratio de couverture des intérêts de l'entreprise, calculé sur la base de l'EBITDA, est inférieur à 1,0”; ”das anhand des EBITDA berechnete Zinsdeckungsverhältnis des Unternehmens lag unter 1,0”; ”the undertaking's EBITDA interest coverage ratio has been below 1,0”.

6 Den som ansöker om avdrag eller återbetalning av skatt är skyldig att lämna uppgifter

Promemorians förslag: En förutsättning för att statligt stöd i form av skattebefrielse på elskatteområdet ska beviljas är att den som yrkar avdrag eller ansöker om återbetalning lämnar uppgift till Skatteverket om:

1. Vilken typ av företag (små eller medelstora respektive stora) det stödmottagande företaget är,
2. i vilken region det är beläget på NUTS 2-nivå,
3. sitt verksamhetsområde på Nace-gruppnivå.

Detta villkor, som i SOU 2015:87 föreslås införas i lagen om skatt på energi för vissa statliga stöd på elskatteområdet, utvidgas till att även omfatta stöd inom stödordningarna som ger lägre skattenivå för elförbrukning i hushåll och företag inom tjänstesektorn i vissa delar av norra Sverige samt för elförbrukning i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- respektive vattenbruksverksamhet.

Kraven på uppgiftslämnande enligt ovan begränsas så att de endast får betydelse om nedsättningen för den enskilde stödmottagaren inom stödordningen under kalenderåret uppgår till minst

1. 15 000 euro i det fall det rör sig om stöd till vattenbruk, och
2. 50 000 euro i övriga fall.

En särskild bestämmelse införs i lagen (1994:1776) om skatt på energi som generellt reglerar vilken växelkurs som ska användas för omräkning av eurogränser som används i lagen till svenska kronor.

Ansökan om återbetalning ska göras elektroniskt.

Bakgrunden till förslaget: I sitt betänkande SOU 2015:87 lämnar Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el förslag om inhämtande av sådana uppgifter som krävs för att genomföra kraven på offentlighet och information på en webbplats i fall av statligt stöd som ges i form av befrielse från energiskatt på el. Kraven på offentliggörande och information om stöden på en webbplats framgår av artikel 9 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1), förkortad GBER, artikel 9 i kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 369, 24.12.2014, s. 37), förkortad FIBER. Kraven förekommer även i punkt 104 i kommissionens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1), förkortade EEAG. Dessa bestämmelser handlar om offentliggörande och information på en webbplats, se närmare under avsnitt 2.2 och 2.3. Utredningen föreslår också att ansökan om återbetalning, utom i fråga om landström, ska göras elektroniskt.

I Regeringskansliets promemoria Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet föreslås att motsvarande uppgiftskrav som i SOU 2015:87 föreslås för stödordningar på elskatteområdet även införs för samtliga stödordningar på bränsleskatteområdet. I nämnda promemoria föreslås dock att kraven på uppgiftslämnande ska begränsas till att endast avse uppgifter om stödmottagare som får stöd överstigande viss nivå. Denna begränsning föreslogs i syfte att minska den administrativa bördan. I promemorian Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet föreslogs även att hänvisningar till de EU-förordningar som reglerar nomenklaturen för statistiska territoriella enheter (NUTS) respektive den statistiska näringsgrensindelningen (Nace) ska göras i form av statiska hänvisningar till rättsakterna.

Skälen för promemorians förslag: Det är lämpligt att ha förslaget i SOU 2015:87 för vissa elskattestöd som utgångspunkt även för övriga statliga stöd som ges i form av nedsättningar på elskatteområdet. De uppgifter om stödmottagare som behövs för att uppfylla uppgiftskraven enligt EU-rätten är uppgifter om

1. typ av företag (små eller medelstora/stora),
2. region där företaget är beläget på NUTS 2-nivå, och
3. verksamhetsområde på Nace-gruppnivå

Indelningarna enligt punkterna 2 och 3 avser nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) respektive statistisk näringsgrensindelning (Nace). De grundar sig på olika EU-förordningar. I syfte att undvika oklarheter om vilken information som ska lämnas av stödmottagaren är det lämpligt att hänvisa till rättsakten i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning. En följd av att ha statiska hänvisningar blir att om rättsakterna ändras behöver lagstiftaren överväga om någon ändring bör göras i den nationella lagstiftningen. Det bedöms lämpligt att regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer utfärdar verkställighetsföreskrifter till förtydligande av de aktuella uppgifter som ska lämnas. I detta arbete kan bl.a. hänsyn tas till resultatet av de pågående diskussionerna om redovisningen av uppgifter om företag m.m. i EU-databasen som sker mellan medlemsstaterna i en arbetsgrupp under ledning av Europeiska kommissionen.

De ovan nämnda uppgifterna behövs för att säkerställa att uppgifter kan lämnas om stödet på den webbplats som byggs upp för att öka insynen i stödgivningen i de olika medlemsstaterna. Det är dock inte uppgifter om alla individuella stödmottagare som behöver offentliggöras på webbplatsen utan endast de som tar emot statligt stöd i form av skattebefrielse som per stödordning uppgår till minst 500 000 euro avseende stöd enligt GBER samt minst 30 000 euro avseende stöd till vattenbruk enligt FIBER, allt per kalenderår. Samtidigt måste även beaktas att uppgifter kan komma att krävas även från andra stödmottagare än de som erhåller stöd över 500 000 respektive 30 000 euro från en stödgivare, exempelvis när samma stödmottagare kan erhålla stöd från flera stödgivare parallellt eller när uppgifterna behövs som ett led i kommissionens granskning av olika stödordningar. I syfte att skapa en rimlig nivå av administrativ börda för uppgiftslämnarna respektive Skatteverket föreslås därför att uppgiftslämnandet begränsas till att endast gälla som villkor för den del av nedsättningar som för

respektive stödordning per kalenderår som överstiger 15 000 euro i fall som rör skattebefrielse till vattenbruk och 50 000 euro i övriga fall.

Inhämtningen av uppgifterna om stödmottagarna på elskatteområdet sker genom att den som ansöker om återbetalning eller yrkar avdrag för egen förbrukning för skattebefriat ändamål lämnar uppgifter om sig själv. När stöd i enlighet med förslaget i avsnitt 7 förmedlas genom att den skattskyldige yrkar avdrag för annans förbrukning så lämnar den skattskyldige uppgifter om större stödmottagare samt övervältrar befrielsen till dem som förbrukat elkraften för det nedsättningsberättigade ändamålet. Dessa stödmottagare kan få stöd som förmedlas via fler än en skattskyldig. Eftersom den som yrkar avdrag för skatt på annans elförbrukning i enlighet med förslaget i avsnitt 7, i vart fall inte i dagsläget, kan förväntas ha kännedom om andra stöd som stödmottagaren får inom den aktuella stödordningen så får gränsen för uppgiftslämnande i dessa fall bedömas enbart utifrån det stöd som den skattskyldige förmedlar till respektive stödmottagare. För att säkerställa uppgiftslämnandet bör uppgiftslämnande göras till ett materiellt villkor för att statligt stöd i form av skattebefrielse ska kunna ges genom återbetalning av skatt. Sett från den enskilde stödmottagarens perspektiv skulle detta kunna uppfattas som en onödig administrativ påлага, men det handlar om Sveriges möjlighet att lämna statligt stöd och alltså att sökanden över huvud taget ska kunna få skattebefrielse. Det föreslås därför att nedsättning av skatt i de aktuella fallen villkoras av att sökanden lämnar dessa uppgifter.

Därför föreslås att även stödmottagare som får stöd i form av den lägre skattenivå som riktar sig till elförbrukning i hushåll och företag inom tjänstesektorn i vissa delar av norra Sverige samt stödmottagare som får stöd i form av lägre skattenivå för elförbrukning i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamhet ska omfattas av ett sådant villkor om uppgiftslämnande, som i SOU 2015:87 föreslås införas i LSE. Skattebefrielsen för elektrisk kraft som förbrukas i jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamheterna omfattas av olika gruppundantagsförordningar på statsstödsområdet (GBER för jordbruk och skogsbruk samt FIBER för vattenbruk) och dessa fall av skattebefrielse delas därför upp i olika bestämmelser i LSE. Genom uppdelningen förenklas möjligheten att anpassa nedsättningarna utifrån de olika krav som ställs i respektive gruppundantagsförordning, exempelvis genom att tillämpa en högre gräns för informationslämnande avseende stöd till andra stödmottagare än de som för dem som bedriver vattenbruksverksamheter.

I promemorian Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet föreslogs att det i berörd nedsättningsbestämmelse infördes regler om vilken växelkurs som bör användas för dessa gränser i euro. Den föreslagna regleringen innebär att den växelkurs för euro som används är den som följer av artikel 13.2 i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, EUT L 283, 31.10.2003, s. 51. Omräkning görs således för varje kalenderår enligt den kurs i svenska kronor för euro som gällde den första vardagen i oktober året innan och som offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning. Det finns ett behov av att införa reglering även för beloppsmässiga begränsningar

inom elskatteområdet. Att införa motsvarande omräkningsregler även för nedsättningar inom elskatteområdet skulle medföra att samma reglering förekommer på flera ställen i LSE. För att inte tynga nedsättningsbestämmelserna föreslås därför en ny paragraf, 1 kap. 16 § LSE, i vilken omräkningskursen regleras gemensamt för samtliga belopp i euro i LSE.

Slutligen föreslås att ansökan om återbetalning av energiskatt på elektrisk kraft som förbrukats i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamhet ska göras elektroniskt. Detta bedöms bidra till en snabbare hantering och vara till fördel både för sökanden och för Skatteverket. Ansökan ska vara undertecknad av sökanden eller den som är ombud eller annan behörig företrädare för utföraren.

Förslagen innebär att två nya paragrafer införs, 1 kap. 16 § och 11 kap. 12 a § LSE, samt ändring av 11 kap. 9 § LSE i den lydelse som föreslås i betänkandet SOU 2015:87, 11 kap. 12 § LSE i den lydelse som föreslås i promemorian Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet och 11 kap. 14 § LSE i den lydelse som föreslås i betänkandet SOU 2015:87.

7 Nedsättning av energiskatten för hushåll och företag i vissa delar av norra Sverige

Promemorians förslag: Energiskatt på elektrisk kraft ska tas ut med endast en skattesats.

Den särskilda skattesatsen för elektrisk kraft som förbrukas i vissa kommuner i norra Sverige ersätts med en skattenedsättning genom avdrag samt begränsas för att säkerställa att nedsättningen är förenlig med EU-rätten.

Avdraget ska uppgå till 9,6 öre per kilowattimme och gäller för förbrukning av elektrisk kraft i hushåll samt förbrukning av elektrisk kraft för annat ändamål än i industriell verksamhet, i en datorhall, i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet eller som landström. Avdrag får inte göras för elektrisk kraft som förbrukas av ett företag utan rätt till statligt stöd. En förutsättning för avdrag för skatt på elektrisk kraft som förbrukats av större stödmottagare är att den skattskyldige lämnar vissa uppgifter om dessa stödmottagare.

Bakgrunden till förslaget

En skattesats samt en lägre skattenivå genom återbetalning eller avdrag

Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el föreslog i sitt betänkande Energiskatt på el - En översyn av det nuvarande systemet (SOU 2015:87) att energiskatt på elektrisk kraft ska tas ut med endast en skattesats oavsett användning, vilken sätts i nivå med prognosticerad förändring av gällande normalskattesats, samt att övriga skattesatser tas bort. Lägre skattenivåer uppnås i stället via återbetalningsförfarande eller genom avdrag i punktskattedeklaration. Förändringarna syftar till att skapa den direktkontakt mellan stödmottagare och stödgivande myndighet som bedöms behövas för att uppfylla unionsrättens krav om datainsamling och offentliggörande. De föreslagna förändringarna medför även att det är respektive stödmottagare som drar nytta av nedsättningen som står den ekonomiska risken för eventuella felaktigheter i stället för den skattskyldige. Vidare föreslogs att nedsättningar skulle villkoras så att de uttryckligen endast är tillgängliga för förbrukare som inte är företag i svårigheter eller ett företag med vissa oreglerade betalningskrav.

Energiskattesatserna på elektrisk kraft framgår av 11 kap. 3 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE. Sedan 1994 har en årlig indexomräkning skett av såväl energiskattesatserna på elektrisk kraft som koldioxid- och energiskattesatserna på bränslen i syfte att realvärdesäkra skattesatserna. Senast i november varje år ska regeringen, med stöd av bestämmelser i LSE, i en förordning lägga fast det kommande kalenderårets koldioxid- och energiskattesatser med hänsyn till den allmänna prisutvecklingen. Regeringen har i förordning (2015:595) om fastställande av omräknade belopp för energiskatt och koldioxidskatt för år 2016 fastställt den högsta energiskattenivån på elektrisk kraft till 29,2 öre per kilowattimme. Enligt 11 kap. 3 § LSE ska normalskattesatsen för 2017 beräknas utifrån förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni

månad 2016 och prisläget i juni 2009. Det är således inte möjligt att i dagsläget beräkna en normalskattesats för 2017 på faktiska förändringar i konsumentprisindex utan skattesatsen får för närvarande beräknas utifrån prognosticerade förändringar.

Lägre skattenivå i vissa kommuner i norra delar av Sverige

Den särskilda nedsättningen av energiskatten på elektrisk kraft som gäller för förbrukning av elektrisk kraft i vissa kommuner i norra delar av Sverige är att betrakta som ett stöd till hushåll och företag i vissa regioner via budgetens inkomstsida, en s.k. skatteutgift. Den lägre skattenivån infördes den 1 juli 1981 och motiverades då med att den skulle kompensera för högre uppvärmningskostnader för hushåll i norra Sverige. Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, EUT L 283, 31.10.2003, s. 51, förkortat energiskattedirektivet, som utgör en del av den EU-rättsliga ramen för utformningen av energiskatten på elektrisk kraft, innehåller ingen generell möjlighet att regionalt differentiera energiskatter. En grundläggande förutsättning för nedsättningen är därför att Sverige av rådet beviljas ett undantag från energiskattedirektivets regler. För att erhålla sådana undantag måste Sverige vända sig till Europeiska kommissionen (kommissionen) för att ansöka om tillstånd. Kommissionen ska därefter, efter prövning av medlemsstatens begäran, antingen lägga fram ett förslag om att rådet ska ge tillstånd till åtgärden, eller också informera rådet om skälen till att den inte har föreslagit beviljandet. Kommissionens prövning sker med beaktande av bl.a. den inre marknadens funktion, behovet av att säkerställa en sund konkurrens samt gemenskapens politik när det gäller hälsa, miljö, energi och transport. Slutligen krävs att rådet med enhällighet beslutar att Sverige ska beviljas ett sådant undantag. Dessa undantag är inte generella utan de är förenade med villkor och begränsade i tid.

Nuvarande tillstånd att differentiera skatten för förbrukning av elektrisk kraft i norra delar av Sverige lämnades genom rådets genomförandebeslut (2012/47/EU) av den 24 januari 2012 om bemyndigande för Sverige att tillämpa en nedsatt skattenivå för el som förbrukas av hushåll och företag inom tjänstesektorn i vissa delar av norra Sverige i enlighet med artikel 19 i direktiv 2003/96/EG.

Enligt beslutet får Sverige tillämpa en nedsatt skattesats för elektrisk kraft som förbrukas av hushåll och företag inom tjänstesektorn i vissa utpekade kommuner, vilka motsvaras av de kommuner som räknas upp i 11 kap. 4 § lagen om skatt på energi. Vidare framgår att nedsättningen i förhållande till den normala nationella skattesatsen för elektrisk kraft varken får vara större än vad som krävs för att kompensera för de extra uppvärmningskostnader som beror på det nordliga läget i förhållande till övriga delar av Sverige eller överskrida 9,6 öre per kilowatt. Nuvarande tillstånd löper ut den 31 december 2017.

En annan del av den EU-rättsliga ramen för utformningen av energiskatten på elektrisk kraft är reglerna om statligt stöd som beskrivits i tidigare avsnitt. Reglerna om statligt stöd får betydelse för nedsättningen i den del den riktar sig till förbrukning av andra än hushåll.

Mot bakgrund av de förändringar av den lägre skattenivån som bedömdes nödvändiga för att säkerställa framtida förenlighet med unionsrätten samt den tillkommande administrativa bördan av dessa förändringar föreslogs i SOU 2015:87 att den särskilda nedsättningen av energiskatten på elektrisk kraft som förbrukas i vissa kommuner i norra delar av Sverige skulle slopas.

Skälen för promemorians förslag: Med anledning av det allmänt högre energibehovet för uppvärmning i norra Sverige är det inte motiverat att helt slopa den särskilda nedsättningen för förbrukning av elektrisk kraft i de norra delarna av Sverige så som föreslogs i SOU 2015:87.

Säkerställa förenlighet med unionsrätten

För att säkerställa att statsstödsreglerna i allmänhet och den allmänna gruppundantagsförordningen i synnerhet är tillämpliga är det viktigt att se till att energiskattedirektivet och det särskilda tillståndet följs. För att uppfylla statsstödsreglerna framöver måste uppgifter samlas in om enskilda stödmottagare för offentliggörande. Vidare måste statliga stöd villkoras så att stöden inte är tillgängliga för företag i svårigheter (exempelvis i konkurs) och inte heller för företag som underlåtit att återbetala otillåtna statliga stöd. Nedsättningar som är utformade som statliga stöd måste därför begränsas så att de inte är tillgängliga för s.k. stödmottagare utan rätt till statligt stöd och de måste även ändras så att de förmedlas på ett sätt som ger staten tillgång till uppgifter om stödmottagarna, dvs. i enlighet med förslagen i avsnitt 5 och 6. Om kraven på uppgiftslämnande begränsas till att gälla större stödmottagare kan den administrativa bördan begränsas. En sådan begränsning kan ske genom att kravet på uppgiftslämnande endast gäller när stödet för en enskild stödmottagare under kalenderåret kommer att överskrida 15 000 euro i fråga om stöd till vattenbruk och 50 000 euro i övriga fall, såsom föreslås i avsnitt 6.

Geografiskt område

Den särskilda nedsättningen är enbart tillämplig för förbrukning som sker i det i 11 kap. 4 § LSE utpekade geografiska området. Nedsättningen gäller i dag för förbrukning i följande kommuner.

1. Samtliga kommuner i Norrbottens län, Västerbottens län samt Jämtlands län,
2. Sollefteå kommun, Ånge kommun och Örnsköldsvik kommun (Västernorrlands län),
3. Ljusdal kommun (Gävleborgs län),
4. Malung-Sälén kommun, Mora kommun, Orsa kommun, Älvdalen kommun (Dalarnas län), samt
5. Torsby kommun (Värmlands län).

Det i LSE utpekade området överensstämmer med det område inom vilket Sverige tillåts tillämpa en lägre skattesats enligt rådets genomförandebeslut (2012/47/EU). Nedsättningsområdet behöver därför inte begränsas geografiskt.

Nedsättning enbart för hushåll och servicesektor

Enligt rådets genomförandebeslut bemyndigas Sverige tillämpa en nedsatt skattesats för elektrisk kraft som förbrukas av hushåll och företag inom tjänstesektorn i vissa särskilt angivna kommuner. Enligt nuvarande regler gäller den lägre skattesatsen för elektrisk kraft som förbrukas i de aktuella kommunerna för annat ändamål än i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller vid yrkesmässig växthusodling eller som landström. Den elektriska kraft som förbrukas i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet, vid yrkesmässig växthusodling eller som landström omfattas i stället av separata skattesatser. I SOU 2015:87 föreslås att den särskilda lägre skattenivån som gäller i vissa kommuner slopas. Den lägre skattenivån för elektrisk kraft som förbrukas i industriell verksamhet i tillverkningsprocessen, som landström eller i yrkesmässig växthusodling föreslås behållas men åstadkommas genom återbetalning, dvs. på samma sätt som i dag gäller för annat yrkesmässigt jordbruk än växthusodling samt för yrkesmässigt skogsbruk och vattenbruk. Utredningen föreslår även att större datacenter bör omfattas av återbetalningsmöjlighet ned till den lägre skattenivån.

Om den särskilda lägre skattenivån för elektrisk kraft som förbrukas i vissa kommuner behålls i form av en särskild skattesats eller avdragsrätt medför det en högre finansiell risk för den skattskyldige vid felaktigheter jämfört vid ett slopande av nedsättningen eller införande av ett återbetalningsförfarande. För att minska den finansiella risken för den skattskyldige och för att särskilja olika stödordningar från varandra kan den särskilda lägre skattenivån begränsas till att enbart gälla förbrukning av elektrisk kraft för annat ändamål än i industriell verksamhet, i en datorhall, i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet eller som landström. En sådan begränsning innebär att den skattskyldige inte behöver stå den finansiella risken för felaktigheter i samband med nedsättning till norrlandsskattenivån om det är fråga om förbrukning inom verksamheter där en lägre skattenivå ändå kan uppnås på annat sätt av den som drar nytta av stödet. Genom en sådan begränsning säkerställs också att nedsättningen endast gäller för sådana verksamheter som omfattas av bemyndigandet enligt genomförandebeslutet.

Nedsättningsbeloppets storlek

Den nedsatta skattenivån för elektrisk kraft som förbrukas av hushåll och företag inom tjänstesektorn i vissa särskilt angivna kommuner uppnås i dag genom en särskild skattesats. Enligt rådets genomförandebeslut får nedsättningen i förhållande till den normala nationella skattesatsen för elektrisk kraft varken vara större än vad som krävs för att kompensera för de extra uppvärmningskostnader som beror på det nordliga läget i förhållande till övriga delar av Sverige eller överskrida 9,6 öre per kilowattimme. Motsvarande begränsningar har funnits även i tidigare genomförandebeslut. Det är lämpligt att säkerställa att nedsättningen inte överskrider dessa begränsningar under 2017 med beaktande av den då gällande skattenivån. Med utgångspunkt i prognosticerade förändringar av konsumentprisindex kan normalskattesatsen för 2017 preliminärt beräknas uppgå till 29,5 öre per kilowattimme. Över tid förändras

skillnaden i skattesats som en följd av den årliga omräkningen med konsumentprisindex.

Nedsättningen för viss förbrukning i de berörda områdena får enligt rådets genomförandebeslut inte överstiga 9,6 öre per kilowattimme. Därför föreslås att den lägre skattenivån från och med den 1 januari 2017 regleras som en nedsättning med 9,6 öre per kilowattimme. För att säkerställa att beslutets gräns respekteras bör skattenedsättningen fortsättningsvis inte anges som en särskild skattesats, som räknas om med förändringen av konsumentprisindex, utan som ett avdrag från normalskattesatsen. En begränsning av nedsättningen till 9,6 öre per kilowattimme bedöms för 2017 innebära en mindre skattehöjning för förbrukning av el i berörda områden om 0,4 öre per kilowattimme. Skattehöjningen motsvarar de senaste årens förändring av konsumentprisindex.

Möjliga alternativ för att åstadkomma förenlighet med unionsrätten

Den lösning som Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el förespråkade för att åstadkomma långsiktig förenlighet med unionsrätten var att, med beaktande av bl.a. den administrativa bördan, slopa den särskilda skattesatsen som gäller för förbrukning i vissa kommuner i norra delar av Sverige. Utredningens överväganden redovisas i avsnitt 16.6 av betänkandet.

En alternativ lösning för att säkerställa förenligheten med unionsrätten skulle kunna vara att en lägre skattenivå i behålls i berörda kommuner men då enbart för hushåll och i en beloppsmässigt mer begränsad omfattning. En lösning där endast hushåll omfattas av nedsättningen innebär att tjänsteföretagen får högre beskattning jämfört med i dag. I och med att den kvarvarande delen av nedsättningen, dvs. nedsättning endast för hushåll, inte utgör statligt stöd minskar den administrativa bördan då varken datainsamling för offentliggörande eller bedömning av om stödmottagare är företag utan rätt till statligt stöd blir nödvändiga. Den administrativa bördan består i stället av att göra bedömning av om elektrisk kraft förbrukats i hushåll eller i företag. Lösningen förutsätter att Sverige återkommande söker och återkommande får undantag enligt artikel 19 för en sådan lägre energiskattenivå.

En annan lösning där en lägre skattenivå i berörda kommuner för såväl hushåll och tjänstesektor behålls måste likt föregående alternativ begränsas beloppsmässigt. Företagens elförbrukning utanför tjänstesektorn måste i så fall exkluderas för att säkerställa förenlighet med det bemyndigande som Sverige fått av rådet. En sådan lösning förutsätter att Sverige återkommande ansöker om och får undantag enligt artikel 19 för en sådan lägre energiskattenivå. I och med att företag omfattas av en sådan nedsättning måste även regler om statligt stöd beaktas vilket innebär att varken företag i svårigheter eller företag med vissa oreglerade betalningskrav får dra nytta av en sådan nedsättning. Därtill kommer att uppgifter måste samlas in om stödmottagare för offentliggörande. En nedsättning i enlighet med sistnämnda alternativ skulle kunna förmedlas i form av en skattesats, som ett avdrag eller till förbrukaren genom återbetalning. Vid en nedsättning som förmedlas via den skattskyldige, dvs. genom skattesats eller avdrag, står den skattskyldige den

ekonomiska risken för eventuella felaktiga nedsättningar i de fall stödmottagaren och den skattskyldige inte avtalat om ersättning vid felaktigheter på grund av att stödmottagaren inte var berättigad till stöd eller i de undantagsfall avtal finns men stödmottagaren inte förmår att kompensera den skattskyldige efter att felaktigheter upptäckts. Vid en nedsättning som förmedlas direkt till förbrukande stödmottagare genom avdrag för den som är skattskyldig och genom återbetalning till de stödmottagare som inte är skattskyldiga så skulle den ekonomiska risken för eventuella felaktigheter ligga hos respektive stödmottagare. En nackdel med en återbetalningslösning är att det enligt de uppgifter som Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el erhållit från Bolagsverket finns mer än 80 000 företag i berörda kommuner vilka vid en återbetalningslösning måste vända sig till Skatteverket för att få nedsättningen. Därutöver skulle även samtliga hushåll i de berörda kommunerna behöva vända sig till Skatteverket för att få nedsättningen.

Det finns således nackdelar oavsett vilken av lösningarna som väljs. Om en nedsatt skattenivå behålls kan det övervägas om det i syfte att minska den administrativa bördan bör införas en begränsning så att nedsättning endast beviljas när den uppgår till en viss storlek. Även en låg gräns skulle dock utestänga många hushåll, främst i lägenheter, från nedsättning.

Föreslagen lösning

Med beaktande av det ovanstående föreslås att energiskatt på elektrisk kraft ska tas ut med endast en skattesats. Den särskilda skattesatsen för elektrisk kraft som förbrukas i vissa kommuner i norra Sverige föreslås ersättas med ett avdrag samt begränsas för att säkerställa att nedsättningen är förenlig med EU-rätten. För att säkerställa förenligheten med unionsrätten föreslås därför att avdraget ska uppgå till 9,6 öre per kilowattimme och gälla för förbrukning av elektrisk kraft i hushåll och förbrukning av elektrisk kraft för annat ändamål än i industriell verksamhet, i en datorhall, i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet eller som landström. Avdrag får enligt förslaget inte göras för elektrisk kraft som förbrukas av ett företag utan rätt till statligt stöd. En förutsättning för avdrag för skatt på elektrisk kraft som förbrukats av större stödmottagare, dvs. stödmottagare som får stöd om minst 15 000 euro eller 50 000 euro, är att den skattskyldige lämnar vissa uppgifter om dessa stödmottagare.

För nedsättning för tid efter 2017 förutsätter lösningen att Sverige även i fortsättningen återkommande söker och att rådet återkommande beviljar ett sådant undantag enligt artikel 19 i energiskattedirektivet som möjliggör en lägre energiskattenivå samt att tillämpliga statsstödsregler iakttas när det gäller nedsättningen som ges andra än hushåll.

Förslaget innebär ändring av 11 kap. 3 och 9 §§ LSE i de lydelse som föreslås i betänkandet SOU 2015:87.

8 Följdändring i skatteförfarandelagen

Promemorians förslag: Beslut om återbetalning enligt 11 kap. 12 a och 14 §§ lagen (1994:1776) ska i likhet med andra återbetalningar vara att anse som beslut om punktskatt enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) varför hänvisningar till nämnda bestämmelser läggs till i 53 kap. 5 § skatteförfarandelagen.

Skälen för förslaget: I 53 kap. 5 § skatteförfarandelagen regleras vilka beslut om återbetalning, compensation och nedsättning som är att anse som beslut om punktskatt.

I SOU 2015:87 Energiskatt på el – en översyn av det nuvarande systemet föreslås att en ny återbetalningsbestämmelse ska införas i lagen (1994:1776) om skatt på energi, 11 kap. 14 §.

I avsnitt 5 Statligt stöd i form av vissa skattebefrielser medges inte till företag som är i svårigheter eller som har vissa oreglerade betalningskrav och avsnitt 6 Den som ansöker om avdrag eller återbetalning av skatt är skyldig att lämna uppgifter föreslås att den föreslagna 11 kap. 14 § ändras samt att ytterligare en återbetalningsbestämmelse, 11 kap. 12 a §, införs i lagen om skatt på energi.

För att beslut om återbetalning enligt 11 kap. 12 a och 14 §§ ska anses som beslut om punktskatt vid tillämpningen av skatteförfarandelagen föreslås att därför att dessa tillkommande återbetalningsbestämmelser läggs till i 53 kap. 5 § skatteförfarandelagen.

Förslaget innebär ändring av 53 kap. 5 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

9 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Promemorians förslag: Förslagen träder i kraft den 1 januari 2017.

Skälen för promemorians förslag: Ändringarna i lagen (1994:1776) om skatt på energi är nödvändiga för att säkerställa att de EU-rättsliga kraven som uppställs i Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, EUT L 283, 31.10.2003, s. 51, förkortat energiskattedirektivet, och det särskilda tillståndet för Sverige att tillämpa nedsatt energiskatt för viss förbrukning samt statsstödskraven på insamling av uppgifter om individuella statliga stöd och stödmottagare för offentliggörande iakttas från och med den 1 januari 2017. De tillkommande kraven föreslås således gälla från och med den 1 januari 2017. Äldre bestämmelser ska fortsätta att gälla för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandedatumet. Detta innebär att äldre bestämmelser är tillämpliga då nedsättningsberättigande förbrukningen skett före ikraftträdandet.

10 Konsekvensanalys

10.1 Inledning

Förslagen i denna promemoria rör till stor del informationsinhämtning enligt EU:s regler för statligt stöd. Referensscenariot för förslagen i promemorian är situationen enligt de förslag som lämnas i Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el betänkande SOU 2015:87 Energiskatt på el – en översyn av det nuvarande systemet samt i Regeringskansliets promemoria Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet. Det bör dock noteras att förslagen i promemorian genomförs för att kunna säkerställa att EU:s regler om statligt stöd är uppfyllda och att stöd som kan vara att anse som olagliga statsstöd inte betalas ut. I förlängningen bedöms det vara en förutsättning att Sverige kan garantera att statsstödsreglerna följs för att få stöd godkända av EU-kommissionen. Det alternativa jämförelsescenariot skulle därför kunna vara att exempelvis den lägre energiskattenivån för elektrisk kraft som förbrukas i jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamhet i stället slopades. I fråga om den lägre energiskatten för hushåll och företag i vissa delar av norra Sverige behandlas även alternativa lösningar i avsnitt 7. Syftet med förslagen i promemorian behandlas mer utförligt i avsnitten 5 och 6.

10.2 Effekter för företagen

Förslagen om offentliggörande och information samt uttrycklig begränsning av stödgivningen till andra än företag utan rätt till statligt stöd avseende elskattestöd berör de företag som i egenskap av stödmottagare anses få del av skattelättnader som utgör statligt stöd. Den bransch som främst berörs är servicesektorn.

Den minskade nedsättningen av energiskatten på elektrisk kraft i norra Sverige till 9,6 öre per kilowattimme medför en skattehöjning för företag som är verksamma i dessa regioner, i första hand inom tjänstesektorn, motsvarande 0,4 öre per kilowattimme förbrukad el. Företagens sammanlagda skattekostnader bedöms netto öka med ca 7 miljoner kronor per år. För företag i servicesektorn uppgick enligt Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el (SOU 2015:87, avsnitt 19.7.4) medianelförbrukningen för företag i servicesektorn till 12 197 kilowattimmar per år och medelförbrukningen till 66 547 kilowattimmar per år. För medianföretaget innebär promemorians förslag en ökad nettokostnad med ca 38 kronor per år och för medelföretaget ökar nettokostnaden med ca 208 kronor per år. För ett serviceföretag med mycket hög elförbrukning (3 gigawattimmar per år) uppgår nettokostnadsökningen till ca 9 360 kronor per år. I jämförelse med utredningens förslag är därmed skattehöjningen för företagen avsevärt lägre. Vidare innebär promemorians förslag att företagen i berörda delar av norra Sverige får en starkare konkurrenssituation än med utredningens förslag.

Jämfört med förslagen från Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el (SOU 2015:87) innebär promemorians förslag andra förändringar utöver att skattehöjningen blir lägre. Att en lägre skattenivå för vissa kommuner i norra Sverige behålls om än i form av ett avdrag innebär bl.a. att elhandelsföretagen fortsatt kommer att få administrera nedsättningen. Därmed kommer elhandelsföretagens administrativa kostnader i detta avseende inte minska i den utsträckning som bedömdes av utredningen.

10.3 Effekter för hushållen och offentlig sektor

Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el (SOU 2015:87) uppskattar i sitt betänkande att det finns ca 500 000 hushållskunder som träffas av norrlandsskattesatsen. Att nedsättningen begränsas till 9,6 öre per kilowattimme fr.o.m. 2017 bedöms med beaktande av prognosticerad indexomräkning motsvara en skattehöjning med 0,4 öre per kilowattimme 2017 för de elanvändare som träffas av skattenedsättningen. Totalt bedöms kostnadsökningen för hushållen i vissa kommuner i norra Sverige uppgå till 24 miljoner kronor per år, inklusive mervärdesskatt. För en eluppvärmd villa med en årlig elförbrukning på 20 000 kilowattimmar per år innebär det att elkostnaden ökar med ca 100 kronor per år, inklusive mervärdesskatt. För en lägenhetskund med en årlig elförbrukning om 2 000 kilowattimmar blir motsvarande kostnadsökning ca 10 kronor per år, inklusive mervärdesskatt. I jämförelse med utredningens förslag är därmed kostnadsökningarna avsevärt lägre.

Även offentliga aktörers elkostnader påverkas av förändringarna av de föreslagna skattenedsättningarna. Kostnaderna för energiskatten på elektrisk kraft för offentlig sektor i norra Sverige bedöms totalt öka med ca 4 miljoner kronor per år.

10.4 Offentligfinansiella effekter

Förslaget om att begränsa skattenedsättningen för vissa kommuner i norra Sverige till 9,6 öre per kilowattimme bedöms sammantaget innebära en offentligfinansiell bruttointäktsförstärkning med ca 32 miljoner kronor per år. Nettointäkten bedöms uppgå till ca 35 miljoner kronor per år och den varaktiga effekten till ca 33 miljoner kronor per år. I jämförelse med förslagen i Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el (SOU 2015:87), där avskaffandet av norrlandsskattesatsen bedömdes ge upphov till en offentligfinansiell nettointäkt om 644 miljoner kronor per år, är nettointäktsbedömningen därmed avsevärt lägre.

10.5 Effekter för myndigheter och domstolar

Skatteverket behöver bl.a. utveckla befintliga blanketter och it-system för att kunna ta emot de uppgifter som vissa aktörer enligt förslagen i denna promemoria blir skyldiga att lämna. Vidare ska Skatteverket lämna dessa uppgifter till Europeiska kommissionen för offentliggörande vilket kan komma att kräva utveckling av befintliga it-system. Utgångspunkten är att de eventuellt ökade kostnaderna jämfört med referensscenariot kan hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Förslagen bedöms inte påverka antalet mål eller på annat sätt påverka arbetsbelastningen i de allmänna förvaltningsdomstolarna och inte heller medföra några ökade kostnader för andra myndigheter.

10.6 Övriga effekter

Förslaget om att begränsa skattenedsättningen för elförbrukning i vissa kommuner i norra Sverige bedöms leda till en viss förstärkning av incitamenten, jämfört med tidigare, för hushåll och berörda företag i dessa delar av landet att vidta eleffektiviserande åtgärder. Förslagen i promemorian bedöms inte ha några nämnbara sociala konsekvenser avseende t.ex. jämställdhet eller leda till några andra effekter för miljön. Promemorians förslag bedöms därutöver endast innebära försumbara effekter av de slag som omnämns i förordningen (2007:1244) om konsekvensutredningar vid regelgivning.

11 Författningskommentar

11.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

1 kap.

11 a §

Ändringen föranleds av förslaget i avsnitt 2 Svenska stödordningar på elskatteområdet.

I paragrafen anges de bestämmelser i lagen om skatt på energi, förkortad LSE, som innehåller sådana skattebefrielser som utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. De olika kategorierna av skattestöd definieras som stödordningar. Varje punkt i paragrafen avser en separat stödordning som antingen godkännts av kommissionen genom ett beslut eller som kommissionen underrättats om med användning av kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6. 2014, s. 1), förkortad GBER, respektive kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 369, 24.12.2014, s. 37), förkortad FIBER. Ändringen innebär att de stödordningar som finns på elskatteområdet tas upp i de nya *punkterna 12–17*.

11 b §

Ändringen föranleds av förslaget i avsnitt 3 Stödmottagare.

I paragrafen definieras vilka som i LSE anses vara stödmottagare. I den *tredje punkten*, som är ny, framgår att stödmottagare för de stödordningar som tas upp i 11 a § 12–17 är de som förbrukat elektrisk kraft för det nedsättningsberättigade ändamålet.

16 §

Paragrafen, som är ny, föranleds av förslaget i avsnitt 5 Den som söker avdrag eller återbetalning av skatt är skyldig att lämna uppgifter.

I bestämmelsen regleras hur omräkning ska ske från euro till svenska kronor när det i LSE anges belopp i euro. Den växelkurs för euro som används är den som följer av artikel 13.2 i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, EUT L 283, 31.10.2003, s. 51. Omräkning görs således för varje kalenderår enligt den kurs i svenska kronor för euro som gällde den första vardagen i oktober året innan och som offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.

11 kap.

3 §

Ändringen föranleds av förslaget i avsnitt 6 Nedsättning av energiskatten för hushåll och företag i vissa delar av norra Sverige.

Ändringen innebär att skattskyldiga endast kommer att ha en skattesats att hantera. Lägre skattenivåer för nedsättningsberättigade ändamål uppnås i stället genom avdrag eller återbetalning. I *första stycket* regleras skattesatsen för energiskatt på el för år 2017. Vidare sker en språklig ändring.

Andra och tredje styckena innehåller bestämmelser om indexering som i sak, dvs. bortsett från beloppen, motsvarar nuvarande reglering med undantag för basåret i andra stycket vilket i SOU 2015:87 uppdateras till 2016 för att vid indexeringen av skattesatsen för 2018 och därpå följande år beakta förändringen av första stycket.

9 §

Ändringen föranleds av förslag i avsnitt 4 Statligt stöd i form av vissa skattebefrielser medges inte till företag som är i svårigheter eller som har vissa oreglerade betalningskrav, avsnitt 5 Den som söker avdrag eller återbetalning av skatt är skyldig att lämna uppgifter samt avsnitt 6 Nedsättning av energiskatten för hushåll och företag i vissa delar av norra Sverige.

I *första stycket 5* görs en språklig ändring.

Av första stycket *punkten 6* framgår att rätt till avdrag enligt denna punkt förutsätter att avdragsrätt inte redan följer av någon av punkterna 2, 3 eller 5. Förändringen är enbart språklig.

I första stycket punkterna 8 och 9 regleras rätt till avdrag för skatt på elektrisk kraft som förbrukats i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet (*punkten 8*) eller i en datorhall (*punkten 9*). I SOU 2015:87 lämnas förslag till definition av datorhall i en ny paragraf, 1 kap. 14 §. Avdrag enligt punkten 8 får endast göras i den mån avdragsrätt inte följer av föregående punkter, dvs. punkterna 1, 2, 3, 5 eller 6. Någon motsvarande reglering är inte nödvändig för punkten 9, eftersom den verksamhet som förutsätts bedrivs i datorhallen inte är av det slaget att den samtidigt skulle kunna berättiga till avdrag enligt någon av de övriga punkterna i bestämmelsen.

Genom *punkten 10*, som är ny, införs en möjlighet för den skattskyldige att yrka avdrag för skatt på el som förbrukats i de kommuner som uppräknas i 4 §, dvs. i de kommuner i norra delar av Sverige som tidigare har omfattats av den så kallade norrlandsskattesatsen. Nedsättningen är inte tillgänglig för stödmottagare som är företag utan rätt till statligt stöd. För att särskilja de olika stödordningarna och för att säkerställa att nedsättningen endast omfattar el som förbrukas i hushåll och servicesektor exkluderas förbrukning för viss verksamhet från nedsättningen. För el som förbrukas i datorhall, yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamhet, i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet, eller som landström uppnås nedsättningen i stället genom särskilda nedsättningsmöjligheter i föregående punkter eller genom 12 och 14 §§. I SOU 2015:87 lämnas förslag till definition av landström i en ny paragraf, 1 kap. 15 §.

En förutsättning för avdrag enligt punkterna 8, 9 och 10 är att den skattskyldige inte är ett företag utan rätt till statligt stöd. I promemorian Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet lämnas förslag till definition av företag utan rätt till statligt stöd i en ny paragraf, 1 kap. 12 § LSE.

I *andra styckets* första mening regleras med vilket belopp avdrag får göras under första stycket punkterna 8 och 9. Jämfört med förslaget i SOU 2015:87 har beloppet 29,5 öre, vilket korresponderade mot skattesatsen 2017, ersatts med ”den för förbrukningsåret gällande skattesatsen” varefter den i SOU 2015:87 föreslagna särskilda indexeringsbestämmelsen för nedsättningsbeloppen i tredje stycket slopas.

I *andra styckets* andra mening anges med vilket belopp avdrag får göras enligt första stycket punkten 10. I *andra styckets* tredje mening anges att avdrag endast får medges om den skattskyldige lämnar uppgifter om stödmottagare som avses i 1 kap. 13 § samt avdragets fördelning per individuell stödmottagare. Detta är således en nödvändig, men inte i sig tillräcklig, förutsättning för avdrag. I promemorian Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet lämnas förslag till definition av stödordning samt stödmottagare i två nya paragrafer, 1 kap. 11 a och 11 b §§. Av *andra styckets* fjärde mening följer att det särskilda uppgiftslämnandet rörande stödmottagaren, dvs. förbrukaren, endast är en förutsättning för avdrag när den till stödmottagaren hänförliga nedsättningen överstiger 50 000 euro under kalenderåret. Kravet gäller således inte för den del av nedsättningen som uppgår till 50 000 euro eller mindre. När det gäller stöd under punkten 10 så är det fråga om stöd som förmedlas genom att den skattskyldige yrkar avdrag för skatt på egen eller annans elförbrukning. Stödmottagarna kan i dessa fall få stöd förmedlad via fler än en skattskyldig utan de andras vetskap. Gränsen för uppgiftslämnande avseende stöd under punkten 10 får här bedömas utifrån det stöd som den skattskyldige förmedlar till stödmottagaren oaktat eventuella andra stöd inom stödordningen som förmedlats av annan skattskyldig.

12 §

Ändringen föranleds av förslag i avsnitt 4 Statligt stöd i form av vissa skattebefrielser medges inte till företag som är i svårigheter eller som har vissa oreglerade betalningskrav samt avsnitt 5 Den som söker avdrag eller återbetalning av skatt är skyldig att lämna uppgifter.

I bestämmelsen regleras under vilka förutsättningar återbetalning får medges av skatt på elektrisk kraft som förbrukas i yrkesmässig jordbruks- och skogsbruksverksamhet.

Ändringen i *första stycket* innebär att nedsättningen för elektrisk kraft som förbrukas i yrkesmässig jordbruks- och skogsbruksverksamhet regleras i denna paragraf medan nedsättningen för yrkesmässig vattenbruksverksamhet regleras i 12 a §. Skälet är att förutsättningarna för stöden skiljer sig mellan GBER och FIBER, bl.a. när det gäller vilket sammanlagt nedsättningsbelopp som föranleder offentliggörande och information om individuella stödmottagare och till vilka kategorier av företag stödet får ges. En förutsättning för återbetalning är att sökanden inte är ett företag utan rätt till statligt stöd samt att denne lämnar sådana uppgifter om stödmottagare som regleras i 1 kap. 13 §. I promemorian

Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet lämnas förslag till definition av företag utan rätt till statligt stöd samt uppgifter om stödmottagare i två nya paragrafer, 1 kap. 12 § respektive 13 §. Kravet på särskilt uppgiftslämnande gäller som villkor för den del av återbetalningen som är hänförlig till förbrukning i jordbruks- eller skogsbruksverksamhet som överstiger 50 000 euro under kalenderåret. I första stycket görs även en justering i syfte att klargöra att det är förbrukaren som ska ansöka om återbetalning.

I *andra stycket* tas ordet skattesatsen bort eftersom den lägre skattenivån om 0,5 öre per kilowattimme förmedlas genom återbetalning enligt förslagen i SOU 2015:87. Vidare föreslås att ansökan om återbetalning ska lämnas elektroniskt, på motsvarande sätt som föreslås i SOU 2015:87 beträffande de nedsättningar som behandlas där. Dessutom sker en språklig justering utan ändring i sak.

Ändringen i *tredje stycket* innebär att ansökan ska vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden. När det gäller tidpunkten för ansökan sker ingen ändring i sak. Av det nya *fjärde stycket* framgår att en ansökan som lämnats för en sökande som är juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnande begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

12 a §

Paragrafen, som är ny, föranleds av förslag i avsnitt 4 Statligt stöd i form av vissa skattebefrielser medges inte till företag som är i svårigheter eller som har vissa oreglerade betalningskrav samt avsnitt 5 Den som söker avdrag eller återbetalning av skatt är skyldig att lämna uppgifter.

I bestämmelsen regleras under vilka förutsättningar återbetalning får medges av skatt på elektrisk kraft som förbrukas i yrkesmässig vattenbruksverksamhet. Skälet till att jordbruks- och skogsbruksverksamhet respektive yrkesmässig vattenbruksverksamhet regleras i olika bestämmelser beror på att förutsättningarna för stöden skiljer sig mellan GBER och FIBER, bl.a. när det gäller vilket sammanlagt nedsättningsbelopp som föranleder offentliggörande och information om individuella stödmottagare och till vilka kategorier av företag stödet får ges. Av *första stycket* framgår att det är förbrukaren som ska ansöka om återbetalning. Vidare framgår av första stycket *första punkten* att återbetalning inte får ske om sökanden är ett företag utan rätt till statligt stöd. I promemorian Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet lämnas förslag till definition av företag utan rätt till statligt stöd i 1 kap. 12 §. Av första stycket *andra punkten* framgår att återbetalning endast får ske om sökanden är ett litet eller medelstort företag enligt bilaga 1 i FIBER. Begränsningen beror på att FIBER enligt artikel 1.1 bara är tillämplig på stöd som beviljas små och medelstora företag. Av artikel 1.1 i bilaga 1 framgår att kategorin mikroföretag samt små och medelstora företag utgörs av företag som sysselsätter färre än 250 personer och vars årsomsättning inte överstiger 50 miljoner euro eller vars balansomslutning inte överstiger 43 miljoner euro per år. Av övriga bestämmelser i bilaga 1 framgår hur beräkningen av bl.a. årsomsättning ska göras. Slutligen framgår av första stycket *tredje punkten* att en förutsättning för återbetalning är att sökanden lämnar sådana uppgifter

om stödmottagare som avses i 1 kap. 13 §. I promemorian Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet lämnas förslag till definition av uppgifter om stödmottagare i 1 kap. 13 §. Kravet på särskilt uppgiftslämnande gäller som villkor för den del av återbetalningen som överstiger 15 000 euro under kalenderåret.

Andra stycket motsvarar 12 § andra stycket. På samma sätt som för jordbruks- och skogsbruksverksamhet föreslås att ansökan om återbetalning ska lämnas elektroniskt. *Tredje stycket* motsvarar 12 § tredje stycket. När det gäller tidpunkten för ansökan sker ingen ändring i sak. Vidare framgår att ansökan ska vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden. *Fjärde stycket* motsvarar 12 § fjärde stycket och innebär att en ansökan som lämnats för en sökande som är juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnande begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

14 §

Ändringen föranleds av förslaget i avsnitt 5 Den som söker avdrag eller återbetalning av skatt är skyldig att lämna uppgifter.

Av bestämmelsen, som föreslås i SOU 2015:87 följer, genom *första stycket*, att de som inte är skattskyldiga har rätt till återbetalning av energiskatt på elförbrukning i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet, i datorhallar eller som landström. Ändringen i första stycket är en följdändring med anledning av att det i promemorian Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet föreslås att beteckningen företag utan rätt till statligt stöd ska ersätta otillåten stödmottagare, vilket var den beteckning som användes i SOU 2015:87. I promemorian Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet lämnas förslag till definition av företag utan rätt till statligt stöd i en ny paragraf, 1 kap. 12 §.

För samtliga återbetalningssituationer gäller att sökanden måste lämna uppgifter om stödmottagare som avses i 1 kap. 13 § samt uppgifter om återbetalningens fördelning på respektive ändamål. Detta är nödvändiga, men inte i sig tillräckliga villkor för återbetalning. I SOU 2015:87 lämnas förslag till definition av landström i en ny paragraf, 1 kap. 15 §. Kravet på särskilda uppgiftslämnande gäller som villkor endast för den del av återbetalningen för förbrukning som för ett av de tre ändamålen överstiger 50 000 euro under kalenderåret. Har exempelvis återbetalning beviljats för alla tre ändamål gäller kravet på uppgiftslämnande endast om nedsättningen för något av de enskilda ändamålen överskrider beloppsgränsen.

I *andra* och i *sista stycket* görs enbart språkliga ändringar.

11.2 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

53 kap.

5 §

Ändringen föranleds av förslaget i avsnitt 7 Följdändring i skatteförfarandelagen.

I bestämmelsen regleras när vissa beslut är att anse som beslut om punktskatt. Ändringen i punkten 2 innebär att även beslut om återbetalning enligt 11 kap. 12 a och 14 §§ är att anse som beslut om punktskatt.